UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

25
ЛИСТОПАДА 1971
Число № 47
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
NOVEMBER 25, 1971

ПРОВІНЦІЙНІ УРЯДИ ПРОТИ ОТТАВИ В СПРАВІ ФАРМ

Міністри рільництва з 10 провінцій на конференції в Оттаві заявилися проти проекту федерального міністра рільництва Г. Олсона в справі реформи фарм. Міністер Олсон виготовив проєкт, на основі якого фармери, що їх фармерування не виплачується, повинні свої фарми покинути й шукати іншої праці, якщо вони вже в старшому віці, повинні старатися про пенсії для старших людей, або шукати способу, як поправити їхню господарку.

Провінційні міністри подали федеральному урядові свій плян, який передбачає урядову контролю над розвитком фарм, кращу, як досі, систему допомоги малим фармерам, збереження й надалі малих фарм, забезпечення фармерам достатнього на прожиток прибутку, нової форми кредиту для фармерів, на який давали б гроші федеральний та провінційні уряди та нової збіжжевої політики.

М.ін., провінційні міністри пропонують піднести ціну на збіжжя в Канаді з 1.70 дол. на 3.00 дол., щоб збільшити прибутки фармерів.

Ці та інші пропозиції провінційних міністрів будуть основою до переговорів між провінційними міністрами та федеральним урядом, який має замір зовсім ліквідувати малі, неприбуткові фарми.

Оттава домагається звороту грошей

В 1969 р. федеральний уряд виплатив фармерам Західної Канади 83 мільйонів долярів за те, що не будуть засівати збіжжя. За кожний незасіяний акр землі, де передтим було збіжжя, федеральний уряд платив 6.00 дол. річно. Окрім того фармери діставали дальших 4.00 дол. за акр, якщо зобов'язалися не сіяти збіжжя ще й в 1970 р.

Уряд виплачував зразу лише по 3.00 дол. як задаток на другий рік. Тепер міністерство рільництва в Оттаві устійнило, що 4,168 фармерів дістали забагато грошей й домагається від фармерів звороту грошей. Поодинокі фармери дістали забагато (від кількох до кількасот долярів) й мусять їх тепер звернути урядові.

Буде більше лікарів у ЗДА

Тепер у ЗДА є 332,000 практикуючих лікарів та 700,000 зареєстрованих медсестер. Американський сенат ухвалив бл. 4 мільярди долярів на нові факультети медицини та поширення існуючих та на школи для медсестер.

До 1978 р. ЗДА повинні мати 436,000 лікарів та 1,100,000 медсестер, щоб могли належно обслужити всіх американців, які потребують лікарської опіки та догляду медсестер.

Німці платять за знання

Німецький уряд вивчає новий проєк плачення своїх 460,000 вояків. Тепер вояки дістають платню відповідно до свого військового ступення. Якщо уряд прийме новий проєкт, то вояки будуть плачені відповідно до свого вишколу та знання.

Вояк, що закінчив електронічний курс, хоч буде мати такий сам ступінь, як другий, що веде автомобіль, матиме більшу платню, бо його вишкіл вимагав більше навчання й він виконує складнішу працю.

Л. Брежнєв у Франції

Секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв побував недавно з відвідинами у Франції. То був перший публічний виступ Брежнєва від 1964 р., коли він перебрав становище секретаря комуністичної партії від Н. Хрущова. Брежнєв офіційно не є головою держави, бо СССР має президента Н. Підгорного, але французький уряд приймав його з великими почестями. На летовищі привітав Брежнєва особисто президент Франції Помпіду, а артилерія привітала його 101 вистрілами з гармат.

У Парижі відбулися невеликі протисовєтські демонстрації, але ніяких більших розрухів не було. Французька поліція вивезла заздалегідь більше діяльних протикомуністичних діячів на острів Корсику, а деяких конфінувала в їхніх домах, до того вони мали голоситися щоякийсь час на поліції.

До тих належало й кілька українських діячів. Якщо йдеться про тих останніх, то це люди, віком понад 70 років, які ледви чи були б в стані робити якунебудь демонстрацію чи загрожувати безпеці совєтського достойника.

Як виходить з офіційного комунікату, в часі побуту Брежнєва в Франції підписано умову про 10-річну культурну співпрацю між Францією і СССР, а, окрім того, Франція погодилася взяти участь у конференції для справ европейської безпеки, яка відбудеться восени 1972 р., її дуже пропагує СССР.

Певно, що Брежнєв обговорював з президентом Помпіду й інші справи, але про них у комунікаті не згадується.

Не буде страйку поштових працівників

У зв'язку зі збільшеним поштовим рухом деякі поштові уряди на сході прийняли до праці робітників, що не належать до юнії поштових робітників. Поштові працівники загрозили страйком.

У висліді переговорів між поштовиками та представниками міністерства справу частинно полагоджено й поштовики погодилися працювати дальше. В міжчасі міністерство пошт передало юніям поштовиків доставу пошти в деяких місцевостях, де пошту возили приватні підприємці. Дальші спірні справи будуть вирішені у переговорах між поштовиками та міністерством пошти, так що загроза поштового страйку проминула.

ПОМЕР СОВЄТСЬКИЙ ШПИГУН

У Москві на хворобу шістряка (рака) помер 68-річний полковник совєтської розвідки Рудольф Абель, що був одним з найздібніших та найбільш успішних совєтських шпигунів у ЗДА. Від 1948-1957 р. він збирав різні важні інформації й передавав їх радіом або пересилав різними дорогами до Москви.

В 1957 р. один із його співпрацівників зрадив його американській доліції, яка його арештувала.

Абеля засуджено на 30 років тюрми, але він, під час процесу, не видав нікого зі своїх співпрацівників і не виявив, які інформації передав до СССР. Абеля відтак уряд СССР виміняв за американського плота Г. Поверса, що його враз із розвідним літаком збили совєтські ракетні бомби над СССР в 1960 р.

Свіжа війна в Азії

БОЇ НА ІНДІЙСЬКО-ПАКІСТАНСЬКОМУ КОРДОНІ

Напруження між Індією і Пакістаном довело врешті до прикордонних боїв, що поволі переходять у війну, хоч ні одна держава формально не оголосила другій війну. Індійський прем'єр Г. Неру побувала з відвідинами в ЗДА, Англії та ще деяких державах, стараючися запобігти вибухові війни. Неру просила президента Ніксона, щоб дав доручення не висилати більше зброї та військового виряду до Пакістану, бо це збільшує небезпеку війни. Президент обіцяв на будуче не висилати зброї, але ті посилки, що вже є в дорозі до Пакістану, вже мусять гуди дійти.

Хто зачав війну, Індія, чи Пакістан, важко сказати. Обидві держави мали на кордоні великі військові частини з літаками та гарматами включно. Уряд Пакістану обвинувачує Індію, що вона розпочала наступ на східний Пакістан. Індійський уряд заявив, що напад вчинили не індійські вояки, а повстанці зі східного Пакістану. В Індії тепер є понад 9 мільйонів утікачів зі східного Пакістану, з-поміж яких чимало належить до т.зв. армії визволення східного Пакістану. Одначе Індія не заперечує, що вона має на пакістанську - індійську кордоні 12 звичайних військових дивізій та 38 батальйонів прикордонників, а до того ще танки та літаки.

Індія покликала до війська 700,000 резервістів, які значно збільшать індійські військові частини.

Закордонні кореспонденти пишуть, що Індія має на кордоні втроє стільки вояків, що Пакістан. В Індії краще летунство. Індійські летуни мають совєтські реактивні бойові літаки МІГ-21 та важкі совєтські бомбовики, а, окрім того, бойові літаки індійського виробництва. Пакістанці мають перестарілі американські реактивні бойові літаки Ф-86 та китайські МІГ-19.

Покищо обидві держави обвинувачують одна одну за порушення кордону та хваляться своїми перемогами. Індійське командування повідомило, що індійські бойові літаки, індійського виробництва, збили три пакістанські бойові літаки на індійській території, четвертий повернувся до Пакістану. Всі індійські літаки повернулись ціло до Індії.

Пакістанське радіо подало, що бої відбувалися над територією східного Пакістану, а не над Індією, та що два індійські і два пакістанські літаки були збиті в бою. Уряд Пакістану сказав, що індійські війська перейшли кордон в чотирьох місцях та посуваються в глиб Пакістану. Одночасно пакістанці сказали, що їхні припаси збої та амуніції обмежені. До того, за непідтвердженими вістками, в напрямі Індії поплили совєтські вантажні судна зі зброєю та воєнним устаткуванням для Індії.

Представник Пакістану в ОН вніс скаргу на Індію за напад. Одначе речник Індії заявив, що війну ведуть східні пакістанці, які незабаром звільнять свою країну від окупації західних пакістанців.

Чистка в Китаю

Західноевропейські газети твердять, що в комуністичному Китаї проведено велику „чистку" в проводі китайської комуністичної партії та війська. М.ін. жертвою чистки мали впасти наслідник Мао Дзе-дуна маршал Лін Піяо та командири морської фльоти та летунства.

З „чисткою" зв'язують теж недавне розбиття китайського літака недалеко китайсько-совєтського кордону. Літаком мали втікати до СССР високі військові достойники, які підготовляли заговір проти Мао Дзе-дуна, але не долетіли, зхинувши в катастрофі.

Ліна Піяо від кількох місяців ніхто не бачив на ніякій політичній чи військовій нараді.

Китайські газети не згадують про чистку нічого; нічого не говорять й китайські офіційні чинники.

Жиди і президент Ніксон

Делегація американських жидів вибирається на авдієнцію до президента Р. Ніксона, щоб переконати Ніксона продавати Ізраїлеві мові бойові літаки „Фантом". ЗДА зволікають з продажем, бо бояться, що якщо Ізраїль дістане нові літаки, може дійти до дальшої ізраїльсько-арабської війни.

СССР висилає дальші літаки та зброю до Єгипту, хоч у менших кількостях, як давніше. Тому американські жиди хочуть піддержати домагання Ізраїля про нові літаки.

Дехто припускає, що представники жидівських організацій у ЗДА будуть говорити з президентом теж про обсаду найвищого суду в ЗДА. Протягом минулих 50 років один суддя найвищого суду був жид. Тепер у найвищому суді нема ні одного жида.

Коротки вістки

✦ **Сенатський фінансовий** комітет виготовив проєкт зміни податкової системи в ЗДА, яка зменшить державні прибутки з податків протягом трьох років на 16 мільярдів долярів. М. Ін., американці зможуть відтягати від податкової суми оплату за догляд дітей та платні домашним помічницям.

✦ **11 американських мисливих**, які полювали нелегально в Алберті й вбили 15 лосів („мусів"), заплатили 3,100 дол. кари, а м'ясо канадська поліція сконфіскувала.

✦ **200 індіян із саскачеванських резерв** протестувало перед саскачеванським парляментом у Реджайні, домагаючися 25% допомоги на будову розривкового та культурного осередку, що вони його плянують будувати коштом понад 200,000 дол.

✦ **Кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер** закінчив 76 років життя. З його днем народження вітало його бл. 2,000 його прихильників, які зібралися в місцевості Міннедоза, Ман., де Діфенбейкер побував на відвідинах.

✦ **Торонтська газета „Глоб енд мейл"** написала, що федеральний уряд затвердив дальших 153 мільйони долярів на допомогу канадським фабрикам, що виробляють товари, які підлягають 10% американському податкові, якщо їх продають у ЗДА.

✦ **Канадські гуртівні овочів** замовили в Японії цього року 3.8 мільйонів скринок японських помаранч, що їх канадці купують у різдвяному часі. Поза Японією, канадці зїдають найбільше у світі японських помаранч.

✦ **У виборчій окрузі** Ассіноболя відбулися доповняльні вибори до федерального парляменту. У виборах вийшов переможцем 24-річний Б. Найт з партії НДП. В федеральному парляменті є тепер 25 послів з партії НДП, в тому 7 з Саскачевану.

✦ **Канадці були винні при** кінці місяця вересня за закуплені в крамницях на кредит товари понад 9 і пів мільярда долярів. Протягом одного місяця борги зросли на 100,000 дол.

✦ **В Польщі навчають** українську мову в 76 школах. Окрім того, в Польщі є дві початкові та дві середні школи з українською мовою навчання. До тих шкіл ходить 1850 учнів.

✦ **У місті Ярославі**, що належить тепер до Польщі, має бути зорганізований музей старовинних українських ікон. Музей буде приміщений у старій церкві, що тепер закрита.

✦ **З карпатських гір цього** року вивезено сплавами (дарабами) рікою Черемошем 186,000 кубометрів дерева. Не сказано, чи на місце вирубаного лісу посаджено молоді дерева.

✦ **Американська поліція** вела підслухи 350 телефонів у американців, що їх підозрівали в злочинах. Наслідком підслухів арештовано 1500 осіб з з того 170 було покарано судами за злочини. Звіт обнимає час від вибору Р. Ніксона президентом.

✦ **СССР випустив** у міжпланетні простори чергового сателіта „Космос 453", який окружує землю що 92 хвилини й переводить автоматичні різні поміри.

✦ **В совєтському місті** Старополі знайдено кості сотворіння, що було подібне до кита й жило на землі перед 18 мільйонами років.

✦ **У Москві помер на 70-ому** році життя фільмовий директор М. Ромм, який свого часу виступив проти тодішнього прем'єра Н. Хрущова, який мішався до фільмового виробництва.

✦ **Половину всього канадського** збіжжя бл. 365 мільйонів бушлів вирощують фармари Саскачевану. Пересічний збір з одного акра — 16.6 бушлів.

СССР І КИТАЙ ДОПОМАГАЮТЬ

За американськими інформаціями, СССР та Китай, хоч розходяться у поглядах про комунізм, спільно допомагають Північному В'єтнамові. Цьогорічна допомога з обох країн досягне суми бл. 620 мільйонів долярів, з тим що СССР дасть дві третини цілої суми.

Давніше союзники Північного В'єтнаму висилали туди більше зброї та воєнного матеріялу, тепер посилають більше харчів, автомобілів та штучних добрив. В 1969 р. Північний В'єтнам дістав зброї та військового виряду на загальну суму 245 мільйонів долярів, а інших товарів на суму 340 мільйонів долярів. Цього року зброї буде доставлено на суму 170 мільйонів долярів, а інших товарів на суму 450 мільйонів долярів.

Для порівняння варто додати, що допомога ЗДА для південного В'єтнаму в цьому році досягне двох мільярдів долярів, з чого 75% буде зброя та військовий виряд.

Доглядач морських риб у великому збірнику води в Міамі, Флорида, кормить дельфінів, що живуть в акварію, який має понад пів мільйона гальонів води.

Марки, перебиті на Місяці. Кол. астронавт полк. Дж. МекДівітт передає керівникові відділу філятелії при американському міністерстві пошти листа з марками, що їх астронавти із załоги судна „Аполлон-15" перебили на Місяці.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212

Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

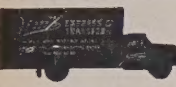

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ
ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One hour "MARTINIZING."
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

ПОШУКУЄ

• НИКОЛУ ГАБИКА, сина Стефана, що приїхав до Канади 1922 р., пошукують брат та сестра з України. Його самого, або хто знав би про нього, просимо про оголошення, чи інформації до „Українських Вістей".

—o—

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Аве..
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

• ДО ВИНАЙМУ мешкання на першій підлозі із двома спальнями при 10935 - 97 вул. Зацікавлених просимо телефонувати на ч. 424-6915

—o—

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачевьн кожної сериди.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 244-8650

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

• Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

H. M. Wensley

ДІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Менше десять відсотків для української спільноти
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

CORAL BANQUET ROOM
13160 - 118 Ave.
NEW YEARS EVE FROLIC
Refreshments 9:30 to 2:00 A.M.
Smorgasbord 12:30 A.M.
Dancing 10:00 to 2:30 A.M.
Admission $15.00 per Couple

В Едмонтоні 491,000 мешканців

Проведений цього року перепис населення Канади показав у Едмонтон 490,811 мешканців і ставить Едмонтон на п'ятому місці в Канаді, якщо йдеться про зріст числа населення.

Найбільшим канадським містом є й далі Монреаль з 2,720,413 мешканцями, за ним є Торонто з 2,609,638 та Ванкувер із 1,071,081 мешканцями.

Перед Едмонтоном щодо числа населення є ще Оттава-Галл — 596,176 мешканців, Вінніпег 534,685 та Гамилтон 495, 864 мешканців. Калгарі має 400,154 мешканців, а Саскатун — 125,079.

—o—

„НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ" — ПРЕМ'ЄРА В ЕДМОНТОНІ

Майже 2 тисячі глядачів бачили цей фільм

(вб) — В неділю, 14 листопада майже дві тисячі українців підчас двох кіносеансів мали нагоду оглянути кольоровий фільм канадсько-української кінопродукції „Канукр" — "НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ".

Як сотник канадського летунства, Петро не може забути того, що пережив в час другої світової війни, найшовшись між українськими повстанцями, так і всі учасники недільної прем'єри згаданого фільму не можуть забути того, що пережили підчас кіносеансу. Всі ті, що були наочними свідками підчас другої світової війни воєнної дії на українських землях, звірств брунатного і червоного окупанта та його знущань над безборонними українськими людьми, а рівночасно оборонної акції бійців української повстанської армії, живо переживали стрічу канадського летуна Петра з тодішною жорстокою українською дійсністю. Всі ж ті, які ніколи не бачили звірств гітлерівських і советських солдатів, а окремо "гестапо" та "енкаведе", мали можливість побачити неймовірне, а таке правдиве звірств людини високоцивілізованого двадцятого сторіччя.

Розмова двох канадських старшин, з яких один — Петро зберігає пам'ятко в у знимку української повстанки Оксани, впроваджує глядачів в живу і таку дійсну поодинокими моментами і акцію воєнних подій. Зістрілений в українських Карпатах німецькою протилетунською арматою, канадський пілот рятується, на парашуті осідаючи на землю. Його щастям було, що українська повстанка Оксана його раненого запроваджує до криївки українських повстанців. Стріча з повстанцями для Петра — українця народженого в Канаді є обставиною, якої він ніяк не може зрозуміти. Пому є ясна справа боротьби повстанців з німцями, але чого б українські повстанці мали боротися проти союзника алянтів — москалів та їхньої армії. Він цього не може зрозуміти. Пояснення й Оксани героїні фільму і бійців УПА нічого не помагають. Петро домагається передати його старшину канадського летунства — советським військовим властям, щоб міг він як найскорше злучитися з своїм канадським військом та дальше воювати проти гітлерівської Німеччини.

Повстанці уможливлюють Петрові сконтактуватися з советським військовими частинами, які зайняли українські землі. Це зробили вони в першій мірі тому, щоб дати Петрові нагоду переконатися, якого союзника він та його батьківщина, Канада, має.

Бачучи в Петрі нікого іншого, а шпигуна, советський старшина НКВД, що проводив даною частиною воєнної дії, рішив зліквідувати його. Наглий наскок українських повстанців на советську залогу, що інтернувала була Петра, допомагає йому врятуватися. Він лучиться знову з бійцями УПА. Але який же він тепер інакший. На власні очі він бачив звірства советських солдатів, садизм старшин НКВД. Цілим серцем він припав тепер до повстанців та бажає їм допомагати в їхній боротьбі з ненависним окупантом, що прогнавши попереднього — брунатного з наших земель, зі здвоєним завзяттям взявся нищити все те, чого не зруйнували гітлерівські полчища.

Петро залюблюється в повстанці Оксані. В ній він цінить не лише її фізичну красу, але ще більше її духові черти — високу мораль та безмежну любов до свого народу. Ще раз має Петро нагоду переконатися про те, як по звірськи поводяться советські власті з українськими людьми. На власні очі він бачить знущання, що їх переносить переловлена повстанка Оксана. Її і рятує Петро з рук червоних звірів. Дія розв'язується тим, що повстанський командир відсилає Оксану та Петра під опікою повстанця Гикала за кордон до Австрії. Подорозі гине від советської кулі спершу Гикало, а опісля, вже на австрійській території, Оксана. Її вже неживу переносить Петро на власних руках у безпечне місце, де зустрічається з австрійськими пограничниками.

Фільм кінчиться сценою, якою починається — два канадські старшини гутэрять. Один з них це Петро колишній летун, врятований Оксаною українською повстанкою, що на його руках віддала Богові свою благородну душу. В Петра в руках її знимка, що нагадує йому ту, якої він "Ніколи не забуде". Він теж ніколи не забуде пережитого в Україні підчас другої світової війни. Сьогоднішній світ такий висококультурний, але такий глухий на стогін катованих, такий німий на слово правди, що домагається справедливости для кожної людини та кожного народу.

Герої фільму — це Юрій Денисенко - Петро, канадський старшина-летун та Рома Дольницька - Оксана, українська повстанка. За сюжетом Степана Любомирського режисери фільму Богдан Паздрій та Володимир Бачинський вивели живо і реалістично, але й незвичайно вдало цілу акцію, якій з напняттям та з видимим душевним зворушенням приглядається кожний приявний з залі кінотеатру. Гра всіх артистів добра, окремо вдалі збірні сцени повстанських рейдів на ворога, окреме признання відповідальному за камеру Володимирові Васікові, симпатична і вірна постать українського священика відданого і жертвенного для свого народу духовного отця, що їх так добре креував сеніор української сцени Богдан Паздрій, витримана в стилі постать повстанського кухаря Гикала, що її без шаржу віддав Михайло Сепик. Музика скомпонована та підібрана повстанські арії Зеноном Лавришином у виконанні Торонтонської симфонічної орхестри була знаменитим доповненням вдалої і такої поучаючої "КАНУКР" продукції.

Признання належиться і відповідальному за адміністрацію кінопродукції Леонідові Олексюкові за його хист, що втілився у продукцію цього дотепер найкращого українського кольорового звукового фільму на великому екрані. Треба радіти, що **в неділю, 28 листопада,** українці Едмонтону матимуть знову нагоду побачити цей гарний український фільм „Ніколи не забуду".

—o—

ПЕРШИЙ РАЗ В ЕДМОНТОНІ

Старанням Українського Клюбу при Альбертському університеті відбудеться показ фільму, що дістав нагороду на фільмовому фестивалі в Канн, Франція, в 1967 р.:

Тіні забутих предків

Окрім цього:
Гніздовського: **„Вівця в дереві"**
та
Гуцуляка: **„Без назви"**

Два покази:

П'ЯТНИЦЯ, 19 ЛИСТОПАДА
H. M. TORY Bldg.
UNIVERSITY OF ALBERTA
Room TL-11 — 8:00 P.M.

НЕДІЛЯ, 21 ЛИСТОПАДА
ЗАЛЯ УНО – 10628 - 98 вул.
год. 2.30 попол.

Вступ: дорослі: $1.75 **Студенти: $1.00**

Китайська делегація

(закінчення з 1 стор.)

Чіяо заявив, що Китай не візьме участи в переговорах в справі атомового розброєння, якщо вони будуть відбуватися лиш між державами, що мають атомову зброю. Якщо йдеться про інші справи, то Чіяо заявив, що "китайський нарід рішений звільнити Тайвань (Формозу) й у світі нема сили, яка його від того здержала би". Для відпруження на Далекому Сході є конечним, щоб війська ЗДА забралися з В'єтнаму, Камбоджі та Ляос". "ОН мусить анулювати своє рішення відносно Кореї й розв'язати комісію ОН в Кореї та вможливити об'єднання та реабілітацію Кореї". "Суть спорів на Близькому Сході полягає в тому, що Ізраїль доконав нападу на Палестину та арабські держави за піддержкою великодержав".

Чіяо сказав, що він представляє "третю силу", тобто ті держави, що не є ні на боці СССР ні на боці ЗДА. Він закликав держав "третьої сили" держатися разом проти великодержав.

Деякі з дипломатів були здивовані шорстким тоном промови та першого публічного виступу китайського делеґата в ОН, інші знова вважали, що перший виступ китайського делеґата, порівнюючи тон китайських нападів у пресі та радіо на своїх противників, був поміркований.

—o—

ДОМАГАЮТЬСЯ ДЕШЕВШОГО ЦУКРУ

Федеральна комісія для справ цін домагалася в федеральному парляменті дозволу на ввіз цукру для Канади з чужих країн, щоб обнижити ціни цукру в Канаді. Комісія сказала, що різниця між нерафінованим цукром та продажною ціною була в Канаді 3.07 дол., а в Англії лише 1.80 дол.

ХОТІВ 1.5 МІЛЬЙОНА ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ЛІТАКА

Минулої п'ятниці люди, що летіли літаком летунської лінії „Ер Кенада" з Ванкуверу до Торонта, найшлися чимало страху, коли один з пасажирів загрозив обслузі літака револьвером й домагався від летунської лінії 1.5 мільйона долярів за звільнення літака. Капітан літака кружляв з немилим подорожнім майже сім годин, поки врешті один член з обслуги літака не вдарив напасника по голові ручкою із сокири, яка є в кожному літаку, й його обезвладнив. Напасника забрано до шпиталю для вилікування рани від побиття, а відтак він стане перед судом. Напасник П. Сіні приїхав до Калгарі перед 5 роками з ЗДА і жив зі своїми батьками та братом і сестрою в апартменті. Ціла родина держалася осторонь від сусідв, а молодий Павло працював донедавна водієм вантажного автомобіля. Що спонукало його напасти на літак, досі невідомо.

—o—

ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО ЕВАКУАЦІЇ

Советська Таджицька республіка, де живе три мільйони таджиків та інших азійських народів, лежить недалеко комуністичного Китаю. Мабуть, наслідком советсько-китайських спорів за кордон совети побоюються, що китайці можуть розпочати війну, бо недавно в таджицькій офіційній газеті надруковано плян евакуації Таджикістану на випадок атомової атаки на Таджикістан. В газеті не сказано, хто й звідки може нападати на Таджикістан, але єдиним сусідом, що може загрожувати Таджикістанові, є комуністичний Китай. В газеті заповіджено теж, що мешканці Таджикістану робитимуть вправи в евакуації населення.

ЗДА ЗАБИРАЮТЬ ВОЯКІВ З В'ЄТНАМУ

Президент Р. Ніксон проголосив, що протягом найближчих двох місяців ЗДА заберуть з В'єтнаму дальших 45,000 вояків, залишаючи у В'єтнам 139,000 вояків. Президент заповів, що проголосить дальший поворот американських вояків із В'єтнаму перед 1 лютого 1972 р. Одначе зменшування американських вояків у Віетнам залежить від того, які будуть напади північних в'єтнамців на територію Південного В'єтнаму та скільки північнов'єтнамськиx воякв буде просуватися на цю територію, а дальше від того, як за скоро американські та південно-в'єтнамські старшини вспіють вишколити південно-в'єтнамських вояків так, щоб вони могли перебрати становища, що їх тепер держать американські вояки.

Одночасно президент заповів, що ніякий американець, який утік перед військовою службою у В'єтнамі, або здезертирував з війська, не може сподіватися дарування кари ні амнестії.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати якусь і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

НОВІ ФУТРА
ПЕРЕРІБКИ — НАПРАВИ
Приймаємо ношені футра до заміни
Тепер перед-різдвяна випродаж
PARIS FURS CO.
10448 — Whyte Ave., Edmonton, Ph. 433-1391
Злучена із: BAKERS FINE FURS, North Battleford, Sask.

ЮРІЯ СТЕФАНИКА ЗАПРОШУЮТЬ ДО АМЕРИКИ

ГОЛОС «АМЕРИКИ» ПЕРЕДАЄ ІНТЕРВ'Ю З СИНОМ ПИСЬМЕННИКА

(ілл) «Голос Америки» цими днями передав в Україну інтерв'ю з Юрієм Васильовичем Стефаником, відомим критиком і літературознавцем, наймолодшим сином великого нашого письменника Василя Стефаника.

Юрій Стефаник живе в Едмонтоні.

На запрошення численних українських організацій Америки він з дружиною Оленою недавно прибув туди. Найбільші українські осередки східнього узбережжя Америки з участю едмонтонських гостей урочисто відзначали сторіччя з дня народження Стефаника, новеліста, який однією книгою коротких оповідань і нарисів здобув не лише всеукраїнську, а й всесвітню славу.

Юрій СТЕФАНИК

У Ню Йорку 6 листопада літературознавча секція УВАН (Української вільної Академії наук) та Об'єднання письменників «Слово» влаштували вечір на пошану Василя Стефаника. Велика заля Народнього дому була виповнена по береги. У вечорі брали участь визначні представники української громади Америки й Канади: молодий науковець, дослідник Стефаникової творчости Данило Стус, голова Об'єднання «Слово» Григорій Костюк, корифей українських театрів — актор Йосип Гірняк, особистий лікар Василя Стефаника д-р Іван Подюк, а на закінчення вечора заля встала і довгими оплесками привітала письменникового сина.

Опісля Юрій Васильович учитав зворушливий літературний спогад-есей про свого батька та героїв його новель.

Другого дня Юрія Васильовича сердечно вітали у столиці Америки — Вашінгтоні, куди едмонтонського гостя запросили Літературно-мистецький клюб і відділ НТШ. На окремому вечорі наш літературознавець читав критичні праці, що освітлювали процеси письменства тут, на еміграції, і на рідних землях.

В час перебування у Вашінгтоні український відділ «Голосу Америки» просив Юрія Васильовича дати інтерв'ю, яке того самого дня передано в Україну.

Чи не найзворушливішою імпрезою з участю Ю. Стефаника відзначились нюйоркські пластуни. Юначки і юнаки в одностроях вшановували зустріч з едмонтонським гостем у п'ятницю, 12 листопада. Вони сперш привітали Юрія Стефаника квітами і троскратним «Слава», далі читали гостеві твори його батька, а вкінці оточили колом і співали пластунське «Добраніч».

Пластунським вечором керували письменниця Уляна Любович та О. Кузьмович.

13 листопада українська громада сусіднього з Ню Йорком мільйонового міста Нюарку вшанувала ювілей Василя Стефаника. На врочистій імпрезі промовляли поет Богдан Кравців та письменник Микола Понеділок. І знову ж вечір закінчив Юрій Стефаник, який з присутніми поділився фрагментами спогадів про батька і про його ставлення до зубожілих селян, до рідної землі й народу.

Під час свого десятиденного перебування в Америці Юрій Васильович ще відвідав редакцію щоденника „Свобода", де закінчується друк великої монографії д-ра Луки Луцева про Василя Стефаника. Також зустрічався з чільними представниками політичного і культурного життя Ню Йорку, Нюарку й Вашінгтону, як кол. прем'єром УНР Борисом Мартосом, професором Юрієм Шевельовим, доктором Юрієм Старосольським, мистцем Яковом Гніздовським, Михайлом Черешньовським та іншими.

УМЕР В. БІБЕРОВИЧ

У Лондоні, Онт., на 84 році життя помер Володимир Біберович, кол. редактор «Канадійського фармера» і «Вільного слова».

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Ан-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

29 листопада: дитяча програма

* * *

Щовівтірка о 8.30 вечора з тієї самої радіостанції — програма оо. василіян — «Вечірня година».

30 листопада: св. Андрій у житті українського народу — о. М. Ничка.

7 грудня: У релігії — зміст нашого життя — о. Методій Ничка ЧСВВ.

14 грудня: Релігія і життя — о. Методій Ничка ЧСВВ.

21 грудня: Христос — Емануїл (передріздвяна) — о. Василь Ваврик ЧСВВ.

24 грудня: (п'ятниця) святвечірня надзвичайна програма.

27 грудня: Рік, що відійшов від нас — о. Методій Ничка ЧСВВ.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal
Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4336 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

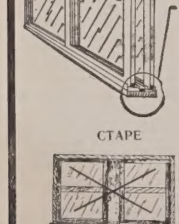

Похилі підіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супріз" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

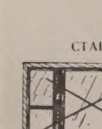

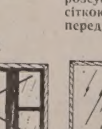

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

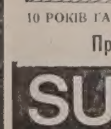

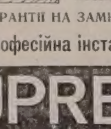

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Вісті з Едмонтону

«Тиждень пластуна»

НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ І ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

(ос) Сьогорічний «Тиждень пластуна» був присвячений найбільшій поетесі України Лесі Українці та незрівнянному новелістові, «володареві дум селянських» — Василеві Стефаникові, 100-річчя народження яких відзначаємо цього року. І Лесі Українці, і Стефаникові були присвячені окремі вечори. Був теж змаг юнацтва і зустріч батьків із новацтвом, була і забава-баль.

Тиждень почався забавою в Шато Ляком під назвою «Лісова пісня» в суботу, 23 жовтня. Забава ця пройшла з успіхом: було 250 осіб; програма була дуже гарна, в цій — хореографічна картина в постановці Наталки Маївської і кілька пісень під акомпаньямент гітар у виконанні гуртка старших пластунок «Васильки».

На другий день, тобто в неділю, 24 жовтня, в церкві св. Юрія в намірений пластової молоді Служба Божа була відправлена з окремою проповіддю для пластунства о. В. Тарнавського. Після Служби Божої відбулося офіційне відкриття тижня збіркою, відчитанням наказу і словом святничного.

Змагання юнацьких куренів, які мали бути тієї неділі, не відбулися з огляду на демонстрацію проти приїзду Косиґіна, в якій пластунство взяло численну участь.

У вівторок, 26 жовтня, осередок сеньйорату врочисто відзначив 100-річчя народження Василя Стефаника окремими сходинами, на котрих з доповіддю на тему „Франко і Стефаник" виступив син письменника п. Юрій Стефаник, відомий приятель Пласту. Після доповіді присутні вислухали новелю „Сини" у виконанні Йосипа Гіряка. Вечіркою керував осередковий пл. сен. Ярко Скрипник, а доповідачеві подякував пл. сен. М. Хом'як.

Вечірка, присвячена Лесі Українці, у виконанні старшого пластунства, відбулася в п'ятницю, 29 жовтня. Вступне слово сказала ст. пл. Дарка Порохівник, після чого ст. пл. Л. Маркевич, О. Суховерська і І. Кушка читали уривки з твору «Грішниця».

Далі ст. пл-ки В. Саварин, Д. Порохівник і Л. Гуглевич декламували «Мелодії», а юначки Л. Цинцар, Т. Хома, Д. Васараб, Г. Дитиняк і К. Скрипник — поему «Сім струн».

Напередодні 1-го листопада, 31 жовтня, відбулася програма, присвячена 53-ій річниці Листопадового зриву. Після звітів і співу пластового і новацького гимнів присутні заслухали святочний наказ. Опісля станичний пл. сен. Петро Саварин кількома додатковими словами згадав пластовій братії про участь пластунів і пластунок в українській визвольній війні і про великого добродія Пласту — митрополита графа Андрія Шептицького, роковини смерти якого теж припадають на 1 листопада.

Пл. сен. Я. Іванусів, який у час Листопадового зриву був тільки юнаком, поділився з присутніми своїми спогадами і враженнями.

Далі новак і новачка декламували вірші, а всі разом співали стрілецьких пісень, як «Гей у лузі червона калина», «Зірвалася хуртовина», «Ой видно село», «Ми йдем всеред».

На пошану пам'яті полягглих за волю України вояків юнацтво склало калиновий вінок та співало кілька гарних пісень.

Юнацький змаг відбувся щойно в неділю, 7 листопада, пополудні. Перед змагом пластунство вітало між собою двох визначних гостей: пл. сен. д-р В. Янова, ректора УВУ, якого представив присутнім станичний, і проф. д-ра Борушенка з Бразилії, яку представила пл. сен. О. Саварин. Обоє гості промовили до пластунства і зібраних батьків.

Зі змагу в дискусії на тему «демонструвати чи ні», у співі, і прикрашуванні домівки переможцями вийшли юнаки (юнацький курінь). Висліди оцінки жюрі в складі О. Манастирської, О. Саварин і М. Стефанів подала пл. сен. О. Манастирська.

Вечір цей був дуже живий і цікавий, а змаг завзятий. Як і раніш, було на вечірці багато батьків.

Остання в програмі Тижня пластуна була зустріч новацтва з батьками. Відбулася в суботу, 13 листопада, пополудні. Теж пройшла гарно. Батьки мали нагоду побачити, як працюють виховники з їхніми дітьми.

За програму всього Тижня пластуна відповідала пл. сен-ка Марія Дитиняк. Імпрези відбувалися в новому Пластовому домі. Були відкриті для батьків і громадянства, і багато з них скористалося зі запрошення і взяло участь.

НА ПЛАСТОВИЙ ДІМ ТРЕБА ЩЕ 8,000 ДОЛ.

(ос) На повну сплату Пластового дому треба ще тільки 8,000 долярів (було понад 27,000 заборгованости). На допомогу едмонтонським пластунам Крайова старшина в Торонті прислала 1,000 дол. з ґратуляціями і побажаннями якнайскорше сплатити куплений будинок.

На сходинах старшини станиці 4 листопада станичний подав до відома, що збірка йде дуже добре і що є надія, що до весни дім буде сплачений. Досі значна більшість жертводавців уже відгукнулась. Найближчим часом ще бл. 30 батьків та сеньйорів Пласту дадуть пожертви. Є надія, що й багато з тих, що вже дали, ще дещо додадуть. Якщо вони й багато інших прихильників Пласту підтримають акцію, то станиця на весні сплатить дім і поведе виховну працю нормальніше.

Новий Пластовий дім — конче потрібний. Недавній Тиждень пластуна це доказав: вже було де зійтися і пластунству і батькам, і громадянству, було де стати автами.

Загальні збори Пласту відбудуться 3 грудня о 7 год. вечора в Пластовому домі. До того часу контрольна комісія провірить всі діловодства і книги; членство вирів н я є вкладки, а номінаційна комісія підшукає кандидатів до нової станичної старшини.

МОЛОДІ МУЗИКИ ОДЕРЖУЮТЬ НАГОРОДИ

Четверо українців, студентів музики, дістали нагороди за річному показовому концерті і вечорі роздачі нагород, який відбувся 19 листопада в концертовій залі факультету мистецтва Алберттського університету: Памела Арійчук з Пік Рівер, Тельма Бойчук з Лемонту, Давид Верхомин і Нуся Юник з Едмонтону.

Програмою вечора керувала проф. Сандра Мак. Нагороди роздавала п-і Іton, вдова по основоположнику і першому керівникові музичного факультету проф. Р. Ітоновi.

Грошеві стипендії і нагороди за визначні успіхи на суму 5.000 дол., уфундовані провінційним урядом, радіо-чисельними, різними організаціями, фірмами і меценатами мистецва, роздано 102 учням.

Музичні іспити у шкільному році 1970/71 склало понад 3.000 студентів. В першій частині цього вечора виступило 10 студентів, запрошених управою факультету музики, які репрезентували рівень від кляси 7-ої до 11 (дипломової). Виступали чотири піяністи, два флетисти, один клярнетист, один валторніст, були теж два сольоспіви в супроводі фортепіяну. Виконані були твори Моцарта, Шопена, Штравса, Брамса, Бартока, Пуленка, Ґріґа, Равеля і Форе.

З українців виступала Нуся Юник (7-а кляса гри на фортепіяні). Вона грала «Фантазію д-мінор» Моцарта. В минулому році Нуся Юник здобула перше місце (90%) з-посеред 43-ох учнів сьомої кляси, що здавали іспит того року. Нуся Юник є ученицею десятої кляси школи ім. св. Йосафата. Належить до молодечої організації СУМ. Вона — доня п-ва В. Юників, членів парафії св. Юрія. Гри на фортепіяні навчається у п-і Неоніли Дмитрук.

Ученицею п-і Дмитрук є теж Тельма Бойчук з Лемонту, яка здобула перше місце (86%) серед 101 учнів 5 кляси.

Крім того, Нуся Юник навчається теоретичних предметів. Цього року почала навчатись також гри на флеїті.

Осінній базар парафії св. Юрія

ДВА ВЛАДИКИ — ПОЧЕСНІ ГОСТІ

В УНДомі 21 листопада в пополудневих годинах відбувся осінній базар парафії св. Юрія Побідоносця, приготований та проведений Марійською дружиною пань. Прегарна осіння погода вможливила справді великому числу гостей взяти участь у згаданій імпрезі. Почесними гістьми були едмонтонський ієрарх Владика Ніл та гість з Австралії Преосвященний Іван Прашко, що в дорозі з Риму поступив у відвідини до едмонтонського Владики. Враз з списками були місцеві священики (митрофорний протоєрей о. М. Сопуляк, о. В. Волошин, о. Р. Ганкевич, о. В. Снігурович та обидві парафільні душпастирі), запрошені представниці жіночих едмонтонських організацій та вчителі святоюрівської рідної школи.

Гостей вітали при вході до залі отець парох та голова Марійської дружини, до книги гостей вписували Г. Джугак та Е. Фалик, при станках з домашнім печивом та вишивками були п-і: П. Лаврин, Т. Гнїх, І. Шалева й І. Лошук; господиню чайку була добродійка С. Тарнавська.

Імпрезу розпочав виступ дітей старших трьох кляс рідної школи, що під проводом учительок С. Климкович та О. Монастирської відзначили річницю 1 листопада 1918 р. З запертим віддихом приявні слухали декламацій та пісень дітвори.

Голова Марійської дружини п-і М. Гонтарик, вітаючи обох Владик, священиків та гостей, попрохала до слова посла алберттської леґіслятури п-ю К. Чічак. Нав'язуючи до виступу дітвори, посол К. Чічак вказала на обов'язок українців Канади зберігати рідну культуру, традицію та мову, бо тільки так зможемо задержати свою народню і-дентичність. У цьому добрим прикладом для нас, українців, є канадські французи. Розсуздливий підхід до нашої молоді, підкреслювання значення пошани до вкладу наших перших поселенців у канадську культуру вможливлять зберегти нашу молодь при рідній мові та народно-церковному житті, а це буде запорука того, що не пропадемо, розплившись між співгромадянами, а залишимося дітьми українського народу.

Подякувавши за запросини відкрити парафільний базар, посол К. Чічак сказала, що з подивом дивиться на працю святоюрівської парафії, яка зберігає вірність рідним ідеалам. Голова Марійської дружини удекорувала її корсажем та в дарунку дала гарну вишивку.

Приявних гостей марійські дружинниці вгощували чаєм та солодким. До наливання чаю були запрошені представниці жіночих організацій: п-і Л. Слобода від спархіяльної управи ЛУКЖ, п-і Н. Крайчі від 1 відділу «Доброї волі», п-і М. Порончук від 2 відділу «Доброї волі» катедр. церкви св. Йосафата, п-і Г. Блавацька від ОУК, п-і Л. Скольний від ОЖ ЛВУ, п-і А. Мендзат від ЛУКЖ св. Василія, п-і Й. Кулеба від Лу-ЛУКЖ Пресв. Євхаристії, п-і М. Кубрак від ЛУКЖ Покрова Пресвятої Богородиці, п-і Е. Рискі від ЛУКЖ св. Володимира, п-і Е. Сірман від ЛУКЖ Успення Пресвятої Богородиці, та п-і Лесьі від ЛУКЖ св. Миколая. При чайку гостям услугували парафільні дівчата під наглядом А. Дворницької. В дружній атмосфері пройшла ця вдала імпреза, принісши організаторкам моральний і матеріяльний успіх. На руки пань-господинь Е. Шкоропад та А. Кузьо склали смо подяку всім тим паням, які трудилися в кухні, приготовляючи гостину під час чайку, а теж тим парафіянкам, що жертвували на базар вишивки та печиво.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОСЕРЕДКУ НТШ

Загальні Збори Осередку НТШ в Едмонтоні відбудуться в неділю, 12 грудня, о 3-ій год. пополудні в залі під церквою св. Юрія Переможця (11301 - 96 вул.) з звичайною програмою нарад. Управа Осередку НТШ просить усіх членів прийти на збори.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 27 листопада:

о год. 8 веч. в УНДомі: родинна забава старавням парафії св. Юрія.

* * *

Неділя, 28 листопада:

о год. 3-ій пополудні в залі філії УНО, 10629 - 98 вул.: прилюдна наукова сесія Осередку НТШ в 100-річчя Лесі Українки, з двома доповідями: «Життєпис Л. Українки» (д-р Марія Кейвах) і «Ретроспективна характеристика Л. Українки» (проф. д-р Яр. Славутич). З рецитаціями і пазсії виступатимуть п-і: М. Дитиняк, Н. Таланчук і Л. Соробей.

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Для тих що не володіють українською мовою

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Let Us Learn Ukrainian $2.50
Cassette Tape $5.00
(Магнітоплівка)

ПИШІТЬ ДО:
WILLIAM SAWCHUK
11347 - 54 Avenue
Edmonton, Alberta

або питайте в Українських Книгарнях

Управа Осередку Спілки Української Молоді (СУМ) ім. полк. І. Богуна в Едмонтоні

уряджує

Новорічну Забаву

зі смачною вечерою та добірною оркестрою, яка відбудеться

В П'ЯТНИЦЮ 14-го СІЧНЯ 1972 Р.

в залі Норвуд Ліджен при 11150 - 82 Ст.

Запрошуємо українське громадянство, а головно членів ОУФронту на згадану ЗАБАВУ. Окремих запрошень нікому не висилаємо. З огляду на обмежене число осіб в залі просимо набувати квитки вступу заздалегідь у членів Управи СУМ та в Алфа Студіо, Алберта Студіо і Орбіт (М. Свистуна). **Квитки вступу: $7.00, юнацтво і студенти $5.00.** Гостям раді!

Управа Осередку СУМ в Едмонтоні

Таїнство хреста

ПАПА ПАВЛО ВКАЗУЄ НА II ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР

(УПБ, Рим) — Папа Павло, який часто теми своїх промов до прочан пов'язує з ученням II Ватиканського собору, недавно говорив про таїнство хреста, розглядаючи його як символ нашого відкуплення, як знак Христового приниження, як знак юдейського розп'ятого Царя і як знак єдиного найвищого рятунку для нас і світу.

Документи собору, звісно, не розказують історії розп'яття ані не подають якогось догматичного вчення про відкуплення. Документи собору не є історією, ані катехизмом, ані трактатом догматики. Але вони, просякнуті вченням про спасіння, часто вказують на хрест, на якому сповнилася жертва відкуплення і з якого променює виразно історія, згадка, дія і таїнство Христа Спасителя.

Хрест — це відзнака і знак нашої релігії, зовнішній вияв нашої віри.

«ПАСХАЛЬНЕ ТАЇНСТВО»

Ось вислови собору про хрест: на хресті сповнилася жертва Христа, як священика і жертви; ця жертва постійно повторюється безкровним способом у св. Літургії («Світлю народів», ч.3). Документи повторюють слова Господа про Його смерть: «Коли буду піднесений від землі, усіх притягну до себе» (Ів. 12,32). В інших місцях документів собору говориться про хрест, як засіб примирення між юдеями і поганами, як знаряддя визволення від гріха і очищення людських вчинків («Радість і надія», ч. 2., ч. 37).

Там, де йдеться про Христове діло відкуплення через хрест, богословія і вчення собору висловлюються з глибокою пошаною, вживаючи до цього вислову «пасхальне таїнство», яким передає цілість фактів Христового спасенного чину: не лише Його терпіння і смерть, але теж воскресення і вознесення.

Ці факти сповнились не лише на людській природі Христа, а через Його бажання з любови до нас теж передалися й уділились усім, що вірують у Нього.

Пасхальне таїнство означає «перехід», — тобто перехід Господа від смерти до життя, від стану буття сучасного до стану надприродного, кінцевого, що завершився Христом у Його страстях через смерть, воскресення і вознесення праворуч Отця. У нашій Літургії це знаменито висловлюється в короткій молитві зараз по освяченні: «Тому то, споминаючи цю спасенну заповідь і все, що ради нас сталося: хрест, гріб, триденне воскресення, на небеса восходження, праворуч сидіння, друге і славне зновупришестя».

Перехід той Христос зробив можливим для нас, дав нам його через віру, св. Таїнства і через наслідування Його.

Хрест не віддзеркалює вповні дійсности спасіння, бо воно охоплює також нове життя, що йде по Голготі і є прославленням Христа, а нам тут, на землі, дане це спасіння в початковій стадії у формі благодаті (ласки) з обітницею участи в тій самій же славі нашого Господа.

Це і є «пасхальне таїнство», що про нього говориться так часто. Хрест займає в ньому видиме й рішальне місце, і за його допомогою нам легше роздумувати над цим таїнством і його зглибити.

Хрест — це зустріч провини з невинністю, жорстокости з добротою, двобій смерти з життям, сув'язь справедливости з милосердям, це плата за біль у надії, це тріюмф любови в жертві.

(Пасхальне таїнство знаменито висловлене в східній Літургії поезією Страсного четверга на Утрені, потім Вечірнею Великої п'ятниці і Великої суботи та завершене неперевершеною Воскресною Утренею. В усіх цих богослуженнях знайдемо прецінний матеріял для вищесказаних коротких думок папи).

НАША ДІЙСНІСТЬ

А яке місце хрест має в нашій дійсності?

Хрест не зник з наших сільських красвидів. Він стоїть на могилах наших померлих. Не зник він із заль наших урядів, ані зі стін наших помешкань. Христос є там: висить, вмирає своєю мовчазною мовою спасенного терпіння, надією, яка не вмирає, любов'ю, яка поборює і живе.

Бодай за допомогою цього знаку ми християни!

Але чи у нашому сумлінні росте Христове дерево? Чи не став, може, і для нас розп'ятий Христос — «соблазнь і буйство» (згіршення і глупота), як це було для юдеїв і греків у дні св. Павла?

Коли ми християни, маємо брати участь у терпіннях Христа, маємо за Христом нести свій хрест.

Христос розп'ятий є прикладом-зразком. Однак, і то в християнських середовищах, сьогодні бачимо, як усувається хрест, і то там, де він потрібний у свідомості гріха, для якого він є ліком.

Сьогодні шукають іншого «ліку», а саме моральної байдужости, т.зв. «усунення пересудів». Кажуть, що гріха нема, що це тільки «табу» і фантазія слабких людей. Заперечують гріх і всяку моральну чутливість, душать голос сумління.

Що остається з людини, коли вона аж так себе обманює й понижує? Велика небезпека постала, що Христовий хрест може стати «безуспішний» (1 Кор. 1,17), коли йтимемо ковзькими стежками секуляризації, заспокоювання себе, щоб догодити світовим смакам і модам, безжурно граючись із світом на межі між царством Божим і царством диявола.

«Не лякаймось, — закінчив своє слово папа, — що хрест зробить наше життя сумним та глупим. Христос розп'ятий є Божа сила і Божа премудрість».

Українські письменники Канади засновують об'єднання

До управи Об'єднання українських письменників Канади вибрані три едмонтонці: голова і два члени управи.

У Торонті 4 листопада, за попереднім порозумінням з письменниками і літературознавцями Оттави, Вінніпегу, Едмонтону та Ванкуверу, відбулися установчі збори Об'єднання українських письменників Канади «Слово». У зборах взяло участь 11 письменників, які в більшості були вже членами об'єднання письменників «Слово» в Америці. До Торонта прибув голова Об'єднання письменників «Слово» проф. Гр. Костюк з Ню Йорку і заступник голови мгр Юрій Стефаник з Едмонтону. На зборах головував В. Софронів Левицький, секретарювала Лідія Палій.

Перше об'єднання українських письменників «Слово» було засноване 1957 року в Ню Йорку. До нього належать письменники також з-поза Америки. Досі усамостійнилися вже дві організаційні репліки «Слова», а саме в Европі та Австралії.

Юрій Стефаник привітав приявного на зборах голову «Слова» з Ню Йорку Гр. Костюка і пояснив мету заснування окремого канадського об'єднання. В основі цього проєкту лежить потреба тіснішої внутрішньої зорганізованости українських письменників Канади, як теж зріст зацікавлення канадських урядових чинників культурами поодиноких націоальних меншин у Канаді. Це дає добрі можливості для публікації оригінальних творів наших письменників Канади, як теж видання перекладів українських творів англійською мовою.

Проф. Костюк визнав теж потребу створення канадського відділу «Слова» справою недискусійною. Зі «Словом» Америки, Европи та Австралії повинна об'єднувати канадське «Слово» тільки назва та деякі спільні дії. Форма кожного об'єднання мусить відповідати вимогам і потребам даної країни. Можна при тому брати собі як зразок міжнародну організацію працівників пера «ПЕН-Клюбу», що діє в рямах можливостей даної країни.

Юрій Стефаник відчитав зразковий статут об'єднання письменників «Слово», який прийнято як основу для статуту канадського об'єднання.

Збори вибрали першу управу об'єднання письменників «Слово» в Канаді у такому складі: голова Юрій Стефаник, Едмонтон; секретар і скарбник: Олег Зуєвський і Яр Славутич, Едмонтон; заступники голови: Марія Рудницька, Вінніпеґ; Улас Самчук, Торонто; члени: В. Скорупський, Б. Олександрів, Данило Струк, Торонто; контрольна комісія: В. С. Левицький, В. Олександрів, І. Боднарчук. Збори дали управі право кооптувати, на випадок потреби, додаткових членів управи.

ЧОТИРИ ЛІТЕРАТУРНІ ЛАСТІВКИ З РУМУНІЇ

ЧОТИРИ НОВІ ІМЕНА В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ

Михайло МАРУНЧАК

Про літературну творчість українців у Румунії мало відомо в нас, на Заході. На це складається багато причин. Головними з них є брак повнокровного організованого життя української спільноти в Румунії, як теж те, що якщонебудь з видань українських появиться в Румунії, то з уваги на трудні зв'язки зі Заходом, ці видання остаються невідомими широкому українському загалові.

Мало що згадується про ці публікації і в радянських виданнях. Складається враження, що українці в Румунії — неначе в ізоляції. А це не зовсім відповідає правді.

Приглядаючись ближче літературному життю українців Румунії, стверджуємо, що наші земляки там мають уже після другої світової війни більш ніж скромний дорібок. Зокрема це стосується останнього десятиріччя.

НОВІ ЗБІРКИ

Увагу до цих осягів привернули в останньому часі чотири літературні ластівки, які побачили світ 1971 р. і ще вліті цього року прибули на Захід. Видавництво «Критеріон» у Букарешті видано чотири поетичні збірки кишенькового формату невідомих і маловідомих поетів, які досі не були віднотовані в українських антологіях сучасної поезії в Румунії, як „Серпень" та „Ліричні струни".

Хто ж вони, ці невідомі? Найперше це Стеліян Груя, син буковинських гір. Його збірка на 52 сторінках «Надра». Тут передусім інтимна лірика, яку впорядник збірки та автор вступного слова Михайло Михайлюк, співредактор часопису „Новий вік" у Букарешті, характеризує так: «Звичайно, до збірки Стеліяна Груї не входять довершені зразки лірики..., але в цілому збірка ця — це книжка обдарованого поета».

Збірка «Розколене небо» Степана Ткачука (сучавець, народжений 1936 р. працює інженером у міністерстві транспортів) має 105 сторінок. Її вирядив у дорогу другий відомий критик у Румунії Євген Мигайчук. Ця збірка повна інтимної лірики, любови до батьківщини та оспівування природи. Є в ній теж філософські міркування. Вона вказує вже на поважну заавансованість поета.

На окрему увагу заслуговує збірка «На самоті» Марії Балан, 75-річної поетеси, народженої в Кіцмані, УРСР. Її відкрили видавці щойно недавно. Її творчість під оглядом форми споріднена з народним фолкльором, але образи повні експресії та глибинних почувань. У своїх віршах вона оплакує чоловіка і сина, яких втратила в цвіті літ. Вступ до цієї 33-сторінкової збірочки написав теж відомий М. Михайлюк.

Від трьох названих збірок великою динамічністю відрізняється збірка «Крапля в морі» Івана Непогоди зі вступом Віктора Тулбуре. Талант Непогоди (він відомий з повного перекладу «Кобзаря» 1963 року) нешабльоновий, а своєрідний та свіжий. Моттом у його поезії править вірш Сергія Воскресаненка: «Служить народу перше діло, / Тож треба так життя прожить, / Щоб нам його не закортіло / На старості переробить».

Іван Непогода, один з наймолодших талантів у Румунії (народжений у 1941 р., справжнє ім'я Іван Середенчук), відомий у літературних колах тим, що є секретарем Спілки українських літераторів Румунії, а від 1971 р. теж членом Спілки письменників Румунії. Він друкувався в часописі «Новий вік» (Букарешт), «Наше слово» (Варшава), «Нове життя» і «Дукля» (Пряшів), «Всесвіт» (Київ).

Це його перша індивідуальна збірка (90 сторінок).

Всі чотири збірки мають гарні стилеві кольорові обкладинки неукраїнських малярів.

ІНШІ ЛІТЕРАТОРИ

Досі в Румунії появилося декілька індивідуальних літературних збірок. Їх добилися такі ветерани літературної творчости, як Гаврило Клемпуш (народжений 1910 р., збірка «Моїй рідній батьківщині співанки співаю», 1964), Денис Онищук (1901, збірка віршованих байок та гуморесок п.з. «Полин і мед», 1965), Г. Ст. Яцентюк (збірка прози «Колесо», 1964).

На окрему згадку заслуговують дві збірки Оксани Мельничук, уроженки Кавказу, за національністю грузинки, для якої Україна стала другою батьківщиною. Вона проживала довго в Одесі, а тепер у Букарешті, де якийсь час працювала співредактором часопису «Новий вік». Її збірки: «Цвіте земля скарбами» (1960) та «Славлю життя» (1962).

З 1960 і 1961 рр. є ще дві збірки «По новому шляху», проза І. Федька та «У пісні, у праці, в любові», молодшої генерації поета Ю. Павліша (народж. 1939).

Це все, що можна віднотувати на видавничому полі індивідуальних появ. Однак форум українських поетів та письменників цим не вичерпується. Його кольоритність бачимо в двох уже згадуваних антологіях — альманахах «Серпень», 1964 та «Струни серця», 1968. У «Серпні» брали участь 17 поетів та прозаїків, а в «Струнах серця» — 12 поетів.

Взявши разом, що досі появилось, це кілька десятків імен та талантів, які шукають свого творчого вияву. Більшість з них — молоді дебютанти пера, які часто містять свої рядки на сторінках часопису «Новий вік», але серед них є й такі, що публікували свою творчість в міжвоєнному чернівецькому «Часі». Згадати б тільки таких, як Орест Масикевич, Денис Онищук, Юрій Ракоча та інші. Наймолодші з них — Василь Баршай (1943) та Іван Ковач (1946), обидва з високою поетичною культурою.

Деякі з них містили свої спроби ще в третій невеличкій збірці з 1969 року, що мала назву «Мала антологія української поезії в Румунії».

Варто додати, що в Румунії 1969 року видано «Антологію української клясичної поезії» (318 сторінок малої вісімки), в якій вміщено поезії дванадцяти поетів. Сюди ввійшли: Т. Шевченко, Л. Глібів, С. Руданський, Ю. Федькович, С. Воробкевич, М. Старицький, І. Франко, П. Грабовський, Леся Українка, М. Вороний та О. Олесь.

Перегортаючи сторінки згаданих антологій та найновіші «чотири ласківки», стрічаємо перлини творчости, які гідні поширення, передруків, а то і перекладів. Тільки шкода, що загал українців так мало знає про цю творчість. Ми переконані, що «чотири ласківки», які прилетіли до нас недавно з Букарешту, заповідають погіднішу весну для українських літераторів Румунії, яку, до речі, започаткувала в нашому десятиріччі антологія «Серпень» з 1964 року.

Дають високу оцінку «Історії українців Канади»

Велика праця д-ра Михайла Марунчака «The Ukrainian Canadians: A History» знайшла високу оцінку у всіх. Прихильно привітали її рецензенти українських та англомовних газет і журналів. Цю книжку теж рекомендують для шкіл.

Ось деякі голоси:

«Новий шлях», 14 листопада 1970: «Книгу „Канадські українці" важко з'ясувати в короткій замітці. Але вже доволі мати її в руках і перелисткувати, хоч би й нашвидкуруч, щоб зрозуміти, що це справжня, давно очікувана і давно потрібна енциклопедія всього життя українців Канади в минулому і сучасному — і з того погляду вона не має подібної до себе».

«Українські вісті», 19 листопада 1970: «Якщо комусь з рідних чи приятелів хочете дати на Різдво гарний дарунок, подаруйте цю книгу. Твір д-ра М. Марунчака є, без сумніву, найкращою історією українців Канади. Книжка гарно видана і гарно оправлена. Історія ця має енциклопедичний характер та є найповнішим джерелом інформацій про українців Канади».

«Свобода», 11 грудня 1970: «Імпозантна вже з зовнішнього вигляду, у твердій обкладинці та супер-обкладинці, що їх виконав знаний у Вінніпегу, політичний картуніст — українець Петро Куць . . .»

«Гомін України», ч. 51, 1970: «Перша велика історія українців Канади».

«Жіночий світ», січень, 1971: «Це є метрика нашого канадського народження. Нехай же кожна українська родина привітає цю книгу в своїй хаті як дорогий і бажаний культурний скарб».

«Поступ», ч. 14, 1971: «Амбасадор української справи. . . Книжка, яку варто мати і прочитати, особливо тим людям, що українського походження і не читають вже по-українськи. Якщо знаєте таких, повідомте і зацікавте їх цією книжкою. Або ще краще: як це близькі ваші, дайте їм цю книжку в дарунку з нагоди річниці чи Різдва, бо це найкращий дарунок, який не минеться, а милий і надібний. Та, ще більше, з літами той дарунок стане для многих скарбом душі і науки».

«Наша мета», ч. 16-17, 1971: «Значення виходу в світ праці д-ра Марунчака саме в тому, що англомовний читач має тепер можливість неначе з лету птаха охопити думкою українське поселення в Канаді та крок за кроком спостерігати його розвиток від родини-хуторян через творення українських осель і церковних громад до культурних й освітніх товариств, преси, політичних організацій».

«Сучасність», ч. 3, 1971: «Книга Марунчака побудована на ґрунтовому вивченні джерельних матеріялів. Заки писати історію українців Канади, він опублікував серію причинків „Студії до історії українців Канади" в трьох томах».

«Християнський вісник», ч. 7-8, 1971: «Це велика на 792 сторінки праця, яку справді можна назвати монументальною працею і якої українці в своїй діяспорі ще, мабуть, ніде не мали. Автор з властивою йому об'єктивністю найкраще показав усе життя нашої великої громади в Канаді. Ви, а також діти Ваші залюбки читатимуть цю надзвичайно цінну й важливу працю».

Дуже прихильні оцінки були вміщені в щоденниках «Вінніпеґ Фрі Прес», «Вінніпеґ Трібюн», «Едмонтон Джорнал», «Стар Фінікс» (Саскатун); у журналах «Алберта Гісторікел Рівю», «Юкрейнієн Квотерлі» та інших.

Праця М. Марунчака є на списках рекомендованих книжок для шкіл Манітоби, Саскачевану й Алберти.

«Скарборов Коледж Лайбрері» Торонтського університету в рекомендації для середніх шкіл та коледжів дає про цю історію таку оцінку: «Це, мабуть, найкорисніша одномовна книга про українців Канади через її енциклопедичну настанову. Вона дає відомості, з багатьма подробицями, про історію, пресу, літературу, організацію, військову службу, церковне і містецьке життя. Книжка має добрий зібраний матеріял і добре написана».

«Історія українців Канади» (ціна: 20 дол.) є ще в продажу. Здобувши загальне визнання, вона заслуговує на загальне розповсюдження.

БАТУРИН

Історична повість (9)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Орлик заспокоював старшин. «Товариші! Гетьман полковника сам до себе покликав. Не визивайте його. Гетьман позбутися небажаного свідка. І тому його з листом до Меншікова хоче післати. Лишіть!»

Заспокоївши, підійшов до Анненкова. Цей стояв по середині залі, поклонючись на всі боки й не знаючи, що з собою серед того чужого зібрання робити.

«Пане полковнику»,—сказав Орлик, — «будь ласка, гетьман вас у своїм кабінеті дожидає».

Вийшли. Сотник Дмитро перехрестився: «Слава Богу, тепер ми самі свої».

«Ще є один чужий між нами. — німець».

«Цей від своїх певніший».

«Сумно».

«Але правдиво, панове».

* * *

Крізь відчинені двері до сіней видно було, як Анненков з гетьманського кабінету вийшов, і як Орлик випровадив на рундук. За хвилину гукнув візник: «Гей да, тройка» і на вулиці тоненьким голосом завищав калакольчик. Анненков з листом від гетьмана до Меншікова поїхав.

Тоді в сінях почувся луск чобіт і бренькіт острог. Сердюки з шаблями наголо ставали біля дверей сторожі гетьманської особи.

Гетьман іде!

Хто сидів, піднявся з місця. В залі зробилося тихо. Всіх очі повернулися на двері, з котрих вийшов Іван Степанович. Скорим і бадьорим кроком пройшов залю, вітаючи всіх враз і кожного зокрема. Біля нікого довше не спинявся, не розпитував про здоров'я його і родини, спішився.

«Панове товариство», — почав, стаючи біля стола. — «Попрохав я вас, не зважаючи на пізню годину, і на бурю, бо маю важне діло до вас».

На хвилину замовк, ніби надумувався, що дальше казати. За той час, хто оподалік стояв, навшпиньках підходив ближче.

«Наближається важний момент».

Всі насторожили уші.

«Може здійсниться те, чого я собі здавна бажав і чого, сподіваюсь, хочете і ви».

Над залею, мов ангел пролетів. Чути було, як скапували на долівку свічки.

«Може, нам Бог поможе, що виборемо собі волю».

«Дай то Боже!» — залунало кругом.

«Боротьба нелегка, не потребую вам казати. На те ви козаки. Кому ж добувати волю, як не вам».

«Авжеж нікому, як не нам», — відповіли йому.

«Батурин резиденція моя. Ворог недалеко стоїть. Боюсь, чи оставить він його в спокою».

«Хай пробує. Поломить зуби», — відповів Чечель.

«Батурина так легко не здамо», — додав батуринський сотник Дмитро.

«Які в нас сили?» — питався гетьман і став вичислювати на пальцях. »Маємо чотири сердюцькі полки: Чечелів, Покотилів, Денисів і Максимів, до того частина трьох городових полків: лубенського, миргородського і прилуцького. Завтра ще дещо з сіл і пригородків прибуде. З мешканців Батурина, сподіваюсь, також дехто вхопить за мушкет. Як гадаєте, видержите облогу?»

«Городу, ваша милосте», — відповів коротко Чечель, — «не здамо. Це ми вам обіцяємо кріпко».

«В добру волю не сумніваюся, але чи стане сил?»

«Облога довго тривати не може», — завважив Кеніґзен. — «Король Карло над Десною стоїть. Москалі, або підуть йому назустріч, або подадуться взад. Великої сили під Батурин не кинуть».

«Як ваші гармати?» — повернувся до Кеніґзена гетьман.

«Їх небагато і здебільшого старі. Але гармаші добрі».

«А муніція?»

«На двадцять днів вистачить, коли не стріляти даром».

«Про двадцять днів і бесіди нема. До тижня сподіваюсь поспіти на відбій, — з його милостею королем. А харчі?»

Батуринські урядники стали обчислювати, скільки в магазинах збіжжя, скільки їх приблизно в торговців і доставців скільки можна завтра з близьких млинів привезти. «Муки маємо досить, сіль є, до того каша й сало. Якщо облога не потриває довго, голоду не боїмося».

«То й добре. А мури й вали?»

«Поправлено дещо», — говорив підступаючи Чечель. — «Рови прочищені й напущені водою, вали підновлено, палісади теж. Маємо дещо бочок зі смолою, кип'ятку наваримо скільки завгодно, — приймемо ворога гідно».

Гетьман думав. Ніби зводив усе докупи, що чув.

«А люди?» — спитав і повів кругом очима. «Як гадаєте, певні вони? Бо не потрібно вам казати, що при кожній облозі не цей ворог страшний, що перед городом, а той, що в ньому. Хатній ворог найгірший. Якщо ви непевні своїх людей, то краще городу не замикати. Заберу військо, оставлю тільки сторожу, з міщан, хто хоче хай виходить на село, — кажіть!»

Зірвалися, як буря. «Ваша милосте. Ми за людей своїх голови дамо. Не осоромимо гетьманської столиці. Ворогові її не здамо. Ваша милість можуть спокійно від'їхати до війська».

«Стоїмо, як мур!» — заявив Кеніґсен по-німецьки.

Загомоніло в залі. Старшини перекидалися словами, підходили до гетьмана, впевняли його в своїй силі і в охоті боронити столицю. Ті, що не так певно дивилися в будучність, усувалися назад, знаючи, що перевага по стороні перших. Дехто виявляв жаль, що гетьман не довірював своїм людям, обиджав їх.

«Ми нічого так не хочемо, як звести раз порахунки з ворогом нашим. Тут або віз, або перевіз. З москалями ані в тин ні в ворота. Вкупі нам не жити. Розлучимся раз».

Гетьман дав знак рукою.

«Хто з вас противної гадки, панове», — питався, — «хай голоситься».

Не відозвався ніхто. «Тоді, Чечель, віддаю тобі мою резиденцію, борони її. А ви, панове товариство, слухайте полковника Чечеля, як слухали б мене. Може, Бог дасть, що відніметься тая чаша від вас, може ворог не буде мати сили й часу облягати цей город, а як ні, то не забувайте, що твердині боронять не так мури і вали, траншеї і бастіони, як згода і єдномишленність його оборонців, як послух, який винні обложенці своєму командантові. В твої руки, полковнику Чечель, долю Батурина передаю».

Чечель поклонився низько, гетьман руку йому подав.

І другі кріпко стискали Чечелеву долоню, впевняючи його в своїй непохитній охоті підчинятися його приказам і не здавати твердині.

«Гармати на осавула мого пана Кеніґзена здаю, сотник Дмитро городом порядкуватиме, щоб лад був у ньому. А тепер, панове товариство. Я старий. Не знаю, чи переживу негоду. Важкі хвилини дожидають мене. Може, востаннє погощу вас у себе. Будь ласка!»

Перейшли до столової. Тут на круглому столі накладено усяких зимних страв, печива й м'ясива, пиріжків, маринованих риб і грибків, сушених і в меді варених овочів. На підносах стояло багато чарок, налитих старим вином, від якого пахощі понеслися по світлицях. Тільки крісел кругом стола не поставлено, — знак, що це перекуска на скорі, а не вечеря. З'їж, попий, обітри вуса і йди. Спішився.

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ПОКОРИ» (1)

(закінчення з 4 стор.)

апостол Павло мусів перестерігати атенських мудреців, щоб не думали, нібито Господь чогось від *нас* потребує, що *ми* може Йому щось дати (такі то ми вже мудрі!). «Бог, що сотворив світ і все, що в ньому. Він, бувши владикою неба і землі, не живе у рукотворних храмах, ані не приймає служби з рук *людських*, немовби *потребував* чогось, а дає усім життя, дихання і все» (Діяння 17, 24-26).

Не хто інший, а Господь дав нам розум і спромогу ним користуватися. Якщо вживатимемо його покірно і добре, то ми ним Бога краще пізнаємо, ліпше Бога полюбимо і будемо Йому вірніше служити. Але тому, що нині ми знаємо вже багато, є велика небезпека, що ми, люди, почнемо думати, що ми вже *все* знаємо, і то самі зі себе!

Тома Кемпенський перестерігає: «Упокорися, бо коли тобі здається, що ти багато знаєш і досить добре все розумієш, то знай, що ще далеко більше є того, чого не знаєш». («Наслідування Христа» І, 2).

Ми можемо стати такі зачаровані своїм блиском, що затемнимо перед собою блиск Бога. Можемо зробити нині так багато речей, і то так досконало, що є небезпека, що почнемо думати, що можемо зробити *все*, що лише захочемо, і то самі зі себе. Тут би послухати перестороги пророка Ісаї (49, 9): «Чи буде хвалитися глина перед гончарем?»

Великий розвиток знання легко призводить до гордости. Людина оголошує себе мірилом усього!

Чи не бачимо нині тієї гордости в бунті проти авторитету у всіх прошарках нашого життя? Бунт у вихованні, бунт у родині, бунт у державі, бунт у музиці, бунт у малярстві, в різьбі, бунт в організаціях, в манастирях, між священиками. Чи нема гордости в наших намаганнях набути земне зі занедбанням Божого і небесного; в пристрасті набути минущі добра (не раз з кривдою ближнього!) з виключенням чи погордою вищих дібр?

Людина, що руководиться духовою гордістю, забуває Бога, тратить поняття гріха і грішности. Гордість веде до заперечення слабости людської волі і помильности людського розуму, веде до намагання виправдати всі свої вчинки і казати, що вони правильні. Гордість веде до заперечення моральних законів, до заперечення, що людина потребує світла, життя і сили з неба.

Справді, таке стається, бо гордість — це сліпе себелюбство, що замикає людину саму в собі, що не признає нікого і ніякого авторитету поза собою; гордий усе знає і тому не дозволить собі послухати другого, прийняти щось від нього.

ПОКОРА РОБИТЬ ЛЮДИНУ ВІЛЬНОЮ

Покора не позбавляє людину свободи; покора звільняє людину з власного ув'язнення і дає свободу!

Знанню покора дає мудрість, а мудрість — Божий дар. Ми повинні бути готовими той дар прийняти. Але гордий не хоче «дарунку». Він незалежний! А Господь таких не любить.

Господь іще більше дивиться на покору Марії, як на її чистоту: «Величає душа моя Господа, бо Він зглянувся на покору слугині своєї» (Лука І, 46-48). Покора Марії стала Її прославою: «Ось бо віднині ублажатимуть мене всі роди». І саме тому, що Вона свідома своєї покори, Її «дух радіє в Бозі, Спасі моїм».

Покора не була запереченням Її доброти, але не чистота, не доброта, а «це покора учинила, що Ти Бога породила» (церковна пісня). Покора Пресв. Богородиці була торжествуюча, весела, радісна, вільна, прославлена у факті, що віднині «ублажатимуть мене всі роди».

Коли Христос казав, щоб ми були як діти, якщо хочемо увійти в небесне царство, то Він говорив про *покору*.

Що то значить бути як діти? Діти не соромляться свого незнання, діти не ніяковіють через те, що вони залежні від старших. Вони знають, що потребують учителя, потребують, щоб їх хтось учив, показав, пояснив, провадив, поміг. Вони знають, що вони не мають відповіді на всі питання, тому радо приймають відповіді від інших. Вони не бояться і не соромляться чимсь захоплюватися, бути здивованими. Вони радо бувають здивовані. Здивування — це початок мудрости, а мудрість є серцем покори. Чи здатна на таку дитячу щирість горда людина? Ніколи!

У світі і в житті так багато дивного і чудового, але ми через гордість затрачуємо відчуття тієї краси в щоденному житті. Не бачимо величности Бога, що є основою світу й нашого життя. Стаємо дуже довірливими нашій власній самовистачальності, все більше і більше в собі замкненими.

Гордість обмежує й душить; покора визволяє.

ЄПИСКОП ІВАН ПРАШКО В ЕДМОНТОНІ

Запрошує приїхати до Австралії

У Мелборні, що є осідком українського єпископа Австралії, в 1973 році відбудеться міжнародний євхаристійний конгрес, і Преосвященний Іван Прашко запрошує українців Канади конче тоді приїхати.

Австралійський владика, в дорозі з Риму додому, був цими днями в Едмонтоні.

Його екзархія, створена 1958 року, має 22,000 вірних, сказав він «УВістям». В Австралії є 40,-000 українців. Католики становлять більшість; друге місце належить православним. Є теж деякі українські протестантські громади.

На цю пору є десять українських католицьких церков, збудованих після другої світової війни. Найкращі з них: катедральний собор святих Петра й Павла в Мелборні і святоАндріївська церква в Сиднеї. Будова церкви в Мелборні коштувала 280,000 долярів.

Душпастирську працю виконують десять священиків. Їм багато допомагають вісім черниць василіянок, що приїхали до Австралії з Аргентини. Чотири працюють у Мелборні і чотири — в Сиднеї.

В Австалії виходить декілька українських газет. Українці-католики мають двотижневик «Церква і життя». Виходить у Мелборні тиражем 3,000 примірників.

У церковних громадах є братства, сестрицтва, Марійські дружини, вівтарні дружини. Студенти мають три відділи «Обнови». Всі згуртовані в Об'єднанні українських католицьких організацій Австралії (ОУКОА).

Верховною установою всіх українських організацій є Союз українських організацій Австралії.

Українці-католики дбають про співпрацю з православними братами. Наприклад, до українських суботніх шкіл ходять діти обох віровизнань. Справі шкіл і навчання ми присвячуємо багато уваги, сказав австралійський гість.

Православні на цю пору розбиті на дві юрисдикції. «Ми бажаємо, щоб вони були об'єднані», сказав єпископ Іван.

До Австралії українці приїхали вперше по другій світовій війні. Всі вони т.зв. новоприбулі. Величезну більшість становлять робітники. Тепер уже з молодого покоління виходять ряди професіоналістів.

«Українцям Америки й Канади ми, — сказав єпископгість, — вдячні за допомогу, яку нам дали при різних нагодах; але їхньою найбільшою допомогою є добрий приклад для нас і почуття солідарности з нами».

У Мелборні, сказав Преосвященний Іван, уже підготовляються до євхаристійного конгресу в 1973 році. Українці братимуть участь у ньому. Теж і вони підготовляються. «Сподіваємося, що до нас прийдуть українці з Америки, Канади та інших країн».

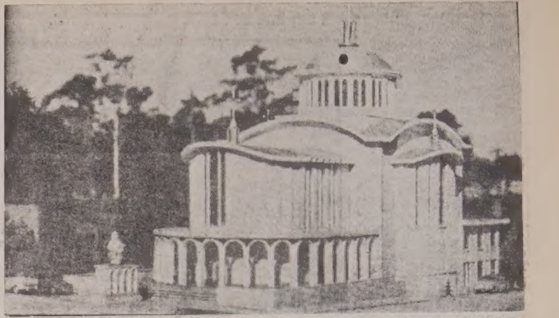

ЦЕРКВА СВ. АНДРІЯ В СИДНЕЇ — перша українська католицька церква на австралійській землі. Збудована в 1959-61 роки за душпастирювання бл. п. о. Петра Дячишина; посвячена 12 грудня 1961 року.

ДВАДЦЯТЬ ШОСТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

5 грудня

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 229

Брати, як сини світла ходіть, бо плід світла лежить у всякій доброті і праведності і правді, досвідчайте, що подобається Богу, а не беріть участи в неплідних ділах тьми, але радше картайте, бо про те, що діється у них потаємно, соромно й говорити. Усе ж, що є доганним, відкривається світлом.

Бо все, що виявляється, є світлом. Для того говорить: Встань, котрий спиш, і воскресни з мертвих, а просвітить тебе Христос. Глядіть, отже, якби вам обережно ходити, не як немудрі, користаючи добре з часу, бо дні лукаві.

Тому не будьте нерозумними, а зрозумійте, що є воля Божа. І не впивайтеся вином, в котрім є розпуста, а наповняйтеся Духом, бесідуючи між собою псальмами, і гимнами, і духовними піснями, співаючи і граючи в ваших серцях Господеві.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 66

Сказав Господь таку притчу:

В одного багатого чоловіка зародила добре нива. І міркував він сам собі, кажучи: що робити, що не маю де зібрати урожаю мого?

І сказав: Ось що зроблю: розберу мої клуні і збудую простірніші, там звезу мій урожай увесь і моє добро. І скажу моїй душі: душе, маєш багато добра, зложеного на багато літ: споживай, їж, пий і веселися.

Сказав же йому Бог: нерозумний, цієї ночі зажадають від тебе твою душу, а те, що ти наготовив, кому буде?

Отак, хто для себе збирає, а не для Бога багатіє.

Богослуження: листопад — грудень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
28. — Гренд Прері 10; Ройкрофт 3.00
5. грудня — Гай Прері 10
6. — Ройс 10
9. — Гай Прері 10
12. — Норт Стар 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
28. — Боннивил 10
4. грудня — Ґлендон год. 10 р.
5. — Ст Павль год. 8.30 рано; Ґлендон год. 10 рано
12. — Боннивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
28. — Смокі Лейк
4. грудня — Введення — св. Параскевії (мітинг)
5. — Радвей (річний мітинг)
12. — Восетна (річний мітинг)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
28. — Менлі 10.30
5. — Карвел 10.30
12. — Рочфорт Брідж. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
28. — Делф

4. грудня — Введення в храм Пр. Богор.
5. — Ст. Майкел (храм)
12. — Лемонт

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
28. — Голден 10.30 співана
4. грудня — Введення в храм — Голден-фарми год. 10.30
5. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
12. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8879
28. — Лішор

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30
5. грудня — Росінгтон 10.30
12. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
28. — Ту Гилс 9; Новий Київ год. 10.30
5. грудня — Ту Гилс. год. 10
12. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3896
28. — Мирнам 10 год.
5. грудня — Мирнам 10.00; Боведон 11.30
6. — Мирнам 10.00
9. — Мирнам 10.00
12. — Файделиті 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
28. — Равидгіл 9; Гейлейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
28. — Редвотер 10.30
5. грудня — Редвотер год. 10.30
6. св. Миколая — Редвотер год. 9
9. Зач. Непор. Богор. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
12. — Редвотер год. 9; Федора 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
4. грудня — Введення — Стрий, Сл. Б. ЛУКЖ
5. — Вилна
12. — Стрий

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
28. — Менвіл 10.30
4. грудня — Іннісфрі 10 ренч 10.30
5. — Левой 10.30
12. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
28. — Дервент 9; Верміліон 11

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
28. — Радісон
5. грудня — Норт Батлфорд; Радісон 2.30 попол.
12. — Витків

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
28. — Гаврилюки 10.30
5. грудня — Вонда 10.30
12. — Смате 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
28. — Вакав 10; Сокаль 11.30
5. грудня — Вакав 10 р.; Ст. Дж. 11.30
12. — Вакав 9 р.; Прудгом 11 р.

о. В. Фляк
Humboldt, Saskatchewan
Box 1604
Ph. 682-2165
28. — Гембольт 9; Бруно 11
5 грудня — Гамболт 9.00; Волверін 11.00
12. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
28. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

25 листопада. Св. Йосафата. (необ. свято)

28 листопада. 25 неділя. Голос 8

4 грудня. Введення в храм (необ. свято)

5 грудня. 26 неділя. Голос 1

12 грудня. 27 неділя. Голос 2

19 грудня. 28 неділя (і св. Миколая). Голос 3

22 грудня. Непорочне Зачаття (необ. свято)

26 грудня. Неділя праотців. Голос 4

григор. кал.

Григоріянський календар:

28 листопада. 26 неділя. Голос 1

5 грудня. 27 неділя. Голос 2

6 грудня. св. Миколая (необ. свято)

9 грудня. Нерочне Зачаття (необ. свято)

12 грудня. Неділя праотців. Голос 3

19 грудня. Неділя отців. Голос 4

25 грудня. Різдво ГНІХ.

26 грудня. Неділя по Різдві Голос 5

27 грудня. св. Стефана (необ. свято)

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД
★

найнижча ціна
найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Пинилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Представники Східних Церков у нашого первоієрарха

ЩОДВА РОКИ БУДЕ СПІЛЬНА НАРАДА

В час недавнього всесвітнього синоду єпископів Католицької Церкви в Римі Блаженніший Йосиф запросив до своєї резиденції представників Східних Церков, учасників того синоду.

На нараді були, крім нашого верховного архиєпископа, кардинал Стефан Сідарус, олександрійський патріярх коптів; Максим V Гакім, антіохійський патріярх мелхітів; Павло III Шейко, вавилонський патріярх халдейців; Ігнатій Петро XVI Батанян, кілікійський патріярх вірменів; кардинал Иосиф Парекатіль, архиєпископ-митрополит Ернакулюм малябарців; вінніпеський митрополит Максим Германюк; філядельфійський митрополит Амвросій Сенишин; аддіс-абебський (етіопський) митрополит Асрате Маріям Еммеру; мелхітський (ливанський) митрополит Тріплі; єпископ Методій — Димитрій Стратієв, апостольський екзарх Болгарії.

Нараду почав молитвою верховний архиєпископ Йосиф Сліпий і попросив до слова митрополита Максима Германюка, діючого секретаря спільних нарад, який коротко інформував про ті справи у праці Секретаріяту християнської єдности і спільної Комісії Католицької Церкви і Всесвітньої Ради Церков, що заторкують Східні Церкви.

У дискусії майже всі учасники наради брали слово.

Потім, після обміну думок, присутні представники Східних Католицьких Церков вирішили відбувати нараду щодва роки, в часі синоду єпископів Вселенської Церкви, де можна б обговорювати важливіші справи Східних Церков.

Вони теж ствердили, що не є вказаним, бодай на цю пору, плянувати екуменічні з'їзди священиків різних східних обрядів. Дальший розвій екуменічного діялогу між різними Церквами покаже, в якому напрямі треба плянувати такі з'їзди.

На закінчення присутні попросили митрополита Максима Германюка дальше заступати інтереси Східних Церков у Секретаріяті християнської єдности і Спільній комісії Католицької Церкви і Всесвітньої Ради Церков та діяти як секретар нарад.

60 років священичого служіння о. Оленьчука

ВЛАДИКА НІЛ ВИСЛОВЛЮЄ ВДЯЧНІСТЬ

З приводу ювілею 60-річчя священичого служіння о. радника Михайла Оленьчука в едмонтонській катедральній церкві минулої неділі була врочиста архиєрейська Літургія. Преосвященний Ніл, згадавши з признанням про небуденні заслуги отця Оленьчука, колишнього співпрацівника бл. п. Владики Никити Будки, сказав: «Хоч достойного ювілята нема тут між нами, ми з вдячністю перед Богом молимось за нього». Літургію закінчено многоліттям.

Отець Оленьчук народився 1886 року в Тисьмениці. Закінчивши духовну семінарію в Станиславові, 1911 року був висвячений на священика. У 1913 році приїхав до Канади, де душпастирював у багатьох місцевостях: Елмвуд, Саскатун, Брентфорд, Кічінер, Ошава, Летбрідж, Торонто, Гамілтон, Алвена, Канора, Сифтон, Райкрофт, Принс Алберт та інші. Найдовше працював у Вінніпезі, де, крім душпастирства, був помічником бл. п. єпископа Никити Будки, теж його синкелом (генеральним вікарієм).

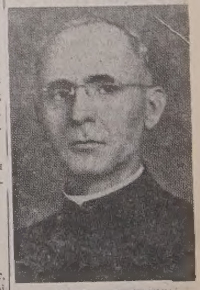

о. Михайло ОЛЕНЬЧУК

На цю пору о. Оленьчук, якому сповнилось 85 років, живе в домі старших віком у Гвайтло, в Алберті.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Два спогади про священика-ювілята

Це було в Саскатуні 1926 року. На розі 20 вулиці я побачив групу людей. Демонстранти несли таблиці, червоні полотна з серпом і молотом. Саме тоді надійшов священик. Деякі демонстранти почали щось бурчати. Священик підійшов до них і промовив так спокійно, що на прощання вони подали йому руку. Тим священиком був о. радник Михайло Оленьчук.

Коло 1952 року він приїхав в околицю Піс Рівер до парафії Кситуан. Там я познайомився з ним. Він обслуговував Кситуан, Ройкрофт, Гайнскрік, Ройс, Ґранд Прері та станиці Кодеса, Бонанза, Ворслі. Дуже люди горнулися до нього, і то без різниці віровизнання. Молодь, що навчалася в публічній школі, приходила на навчання до резиденції о. Оленьчука. Багато їх було.

Через ослаблення о. Оленьчук мусів покинути працю. Він живе в Гвайтло, Алта, в домі для старших віком. Многих літ йому бажаю.

Едмонтон — **Н. Олійник**

ЮВІЛЯТ ОТЕЦЬ МИХАЙЛО ОЛЕНЬЧУК
з парафіянами в Кодеса, Алта.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✥ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✥ Видає Спілка «Українські вісті» ✥ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✥ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✥ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ДВА ЛИСТИ ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ ВАТИКАНУ

1. «УВАГА» З ПЕРЕСТОРОГОЮ

П'ятого листопада закінчився в Римі П'ятий архиєпископський синод ієрархії Української помісної Церкви, і досі ще нема офіційного виразного відгуку з боку Апостольського престолу.

Кожен з українських владик, учасників синоду, одержав листа з державного секретаріяту Ватикану. У листі був двосторінковий документ п.з. «Увага» («Аппунто»). Аж дивно, що цей документ викликав такий галас у пресі всього світу. Документ не приносить нічого нового: повторює аргументи, що були подані в листі папи Павла VI до нашого верховного архиєпископа в справі патріярхії.

Створення української патріярхії покищо неможливе через великі перешкоди, кажеться в «Увазі». А як з верховною архиєпископією? Юрисдикція верховного архиєпископа обмежена до «його провінції». Становище ускладнюється ще й через те, що верховний архиєпископ не має змоги виконувати влади на своїй території.

Щоправда, II Ватиканський собор приніс багато змін, але вони ще не скодифіковані. Тому покищо треба держатися дотеперішніх законів («юс кондітум»), а не посилатися на майбутні закони («юс кондендум»). Практично це значить, що українські єпископи, поза межами територї верховного архиєпископа, можуть мати конференцією «зі зміненим статутом». Головою конференції, обіцяє присланий документ, буде кардинал Сліпий.

«Увага» державного секретаріяту, очевидячки, була перестророгою, щоб наші владики не робили синоду. Вони його зробили, бо він, на їхню думку, потрібний і зовсім не суперечить церковним законам. Постанови декрету II Ватиканського собору «Про східні католицькі Церкви» вже давно ввійшли в силу. Вони вже є законом. Потрібні ще деякі уточнення. Зрештою, можна обійтися і без них, ідучи за загальною практикою східного правопорядку.

Дивною є пропозиція конче дати українцям єпископську конференцію за латинським зразком, а ще дивнішою є обіцянка, що верховний архиєпископ буде головою конференції. Адже конференція може ухвалювати церковні закони. Якщо верховний архиєпископ не має юрисдикції поза своєю територією, то як він може бути головою законодавчої конференції?

Замість іти цією плутаною стежкою, наші владики пішли простою дорогою: відбули синод під проводом верховного архиєпископа, як ієрархи одної помісної Церкви.

2. З НАДІЄЮ НА «ПАСТИРСЬКУ ДБАЙЛИВІСТЬ»

Напередодні V синоду, 30 жовтня, верховний архиєпископ зі своїми владиками вислав папі Павлові телеграму: «З нагоди врочистих святкувань 375-річчя Берестейської унії і 325-річчя Ужгородської унії всі українські владики, зібрані при римській церкві святих Сергія й Вакха, що є дарунком папи Урбана VIII, підтверджують свій послух і вірність наслідникові святого Петра і зобов'язанням, прийнятим їхніми світлими попередниками в Берестейському й Ужгородському актах, прохають опіки Апостольського престолу для їхньої страждаючої Церкви в Україні і просять апостольського благословення.

Відповіді, наскільки відомо, не було. Якби була, то до цього чсу, певно, всі вже про неї знали б.

1 листопада президія синоду оголосила такий пресовий комунікат: «Після торжественного посвячення української церкви св. Сергія й Вакха та врочисто відзначення 375-річчя Берестейської унії і 325-річчя Ужгородської унії, з участю 15 українських владик під проводом Блаженнішого Йосифа, верховного архиєпископа, українські владики розпочали вчора ввечері, 31 жовтня ц.р., синодальні наради і просять Святішого Отця про апостольське благословення для їхніх праць».

Мовчання триває далі, хоч усі газети пишуть про «заборонений» синод. Єдином речником Ватикану, якого цікаві репортери могли знайти, був Ф. Алессандріні, керівник ватиканського пресового бюра, світська людина.

Була чутка, що українські єпископи сподівалися зустрітися з папою на авдієнції. Але про авдієнцію не було навіть чутки. Задалеких висновків з цього, мабуть, не варто робити, бо V синод відбувався в «перевантажені» кінцеві дні всесвітнього синоду єпископів.

Накінець прийшла відповідь. Лист державного секретаря Ватикану, написаний 6 листопада, в імені папи Павла VI висловлює верховному архиєпископові Йосифові подяку і, не згадуючи ні словом про синод, обіцяє пастирську дбайливість.

Текст листа: «Владико кардинале, Ви, Еміненціє, архиєпископи та єпископи українські, зібрані 30 жовтня 1971 року при церкві святих Сергія й Вакха, відзначаючи 375-річчя Берестейської унії і 325-річчя Ужгородської унії, підтвердили врочисто вірність Святішому Отцеві і зобов'язанням, що їх прийняли попередники актами, завершеними з приводу цих двох історичних подій. З великим задоволенням Його Святість прочитав цей вияв щирої пошани та глибокої відданости, приймаючи це як потішний знак майбутніх відносин між українською ієрархією і Святим престолом».

«Приємно мені перед Вами, Владико кардинале, і перед усіма високодостойними Владиками, що підписали синівське письмо, бути речником щирих почувань батьківської любови Вселенського архиєрея, в серці якого духовне становище українських вірних, розсіяних по світу, знаходить належний відгук не менш, як раніш».

«Ласкаве апостольське благословення, яким Христовий намісник дає вияв своїх почувань, є ще одною ознакою його пастирської дбайливости».

«Користуюсь цією нагодою, щоб висловити Вам, Еміненціє, мою глибоку пошану — відданий у Господі кардинал Жан Війо, державний секретар Апостольського престолу».

Це все. Покищо. З надією на «пастирську дбайливість» треба ждати дальшого розвитку справи. Не тільки ждати. Торонтський єпископ Ісидор, як повідомляє газета «Канедіен Реджістер» (20 листопада), сказав, що конституція Української помісної Церкви, після остаточного опрацювання, буде подана папі Павлові VI.

ДВА УЧАСНИКИ СИНОДУ ІНФОРМУЮТЬ

В чому значення V архиєпископського синоду нашої Церкви?

Не варто вірити тим, хто каже, що в єпископських промовах завжди буває так багато обережности й чемности, що для цікавости не залишається місця. Хто ще живе з таким переконанням, повинен був минулої неділі послухати виступів двох наших єпископів.

Виступи були в Едмонтоні. Не можна їх назвати інакше як прецікавими.

На інформаційному вечорі про V архиєпископський синод доповідачами були Преосвященний Ніл, едмонтонський єпископ, і Преосвященний Іван, єпископ українців католиків Австралії.

ХІД СИНОДУ

Владика Ніл докладно подав хід синоду. Після IV архиєпископського синоду, сказав він, був плян V синоду. Потім з пляну зробилася тільки мрія. І от мрія справдилася: V синод відбувся.

Учасники синоду створили постійний синод, що складається з п'ятьох членів; вони обговорили поточні справи, як справу священичого доросту та його освіти, справу священичого товариства тощо. Уважно розглянено проєкт конституції Української помісної Церкви. Його прийнято з численними доповненнями і поправками. Текст мають це раз перевірити знавці церковного права.

Синод, — сказав Преосвященний Ніл, — має велике значення: (1) він був «дуже корисний»; (2) він показав, що «наша ієрархія свідома своєї відповідальности»; (3) «ієрархи під проводом Блаженнішого Йосифа були на висоті завдання».

Идучи до патріярхії, мусимо подбати про організацію «в межах верховного архиєпископства».

«Цим разом струни гарфи задзвеніли одним акордом», сказав едмонтонський єпископ. У своїй доповіді він указав на участь філядельфійського митрополита та його помічників у синоді, згадав про «труднощі», які були раніш, і сказав, що вінніпезький митрополит Максим допоміг перебороти їх успішно.

Владика Ніл наводив деякі документи та голоси преси.

БАГАТО ПИТАНЬ

Другим доповідачем був Преосвященний Іван (Прашко), єпископ українців-католиків Австралії. Гість відповідав на питання слухачів. Багато було їх: і слухачів, і питань.

Чи наші єпископи вже вийшли з-під юрисдикції Східної конгрегації? «В основному, вийшли», сказав єпископ Іван. «Однак у цей час змін справу відношення нашого синоду до Східної конгрегації ще не можна розтяти точно, як ножем. Деякі питання ще треба упорядкувати».

«Я, сказав він, моїм зверхником уважаю Святішого Отця і Блаженнішого Йосифа».

Чи наш синод зважиться вибрати і висвячувати нових єпископів? «Наш синод може таке зробити, і нічого дивного не буде, коли таке зробить».

Чи є надія, що мангольська митрополія стане частиною нашої помісної Церкви? Справа ця, на думку Преосвященного Івана, дуже трудна, однак «ще не перерішена». Головна трудність — у ставленні тісї митрополії.

Владика Іван, який є знавцем історії Української Церкви (він навчався в Римському університеті для поширення віри і в Інституті християнського Сходу), сказав, що творцями Берестейської унії були «наші великі мужі». Вони бажали знайти єдність з Вселенською Церквою і зберегти самобутність Української Церкви. «Цим шляхом треба йти нам».

Австралійський гість перестеріг проти загальникових обвинувачень усієї Римської курії. Курія є адміністративним органом папи, сказав він.

«Ми, сказав він, не тільки не зрікаємося ідеї пахріярхату; ми далі йдемо до цього». Владика Іван висловив признання нашим мирянам, хоч осудив «деякі» їхні демонстрації.

«В час V синоду до Риму прибуло бл. 300 світських українців з Америки, Канади й Европи. Це свідчить про їхнє велике зацікавлення і турботу про долю Церкви. Не знаю, чи в інших народів знайшлась би така велика група, готова пожертвувати своїм часом і грішми».

Інформаційний вечір відбувся в залі катедральної парафії св. Йосафата за почином місцевої Ради українських організацій за патріярхат. Головою Ради є п. Р. Осташевський; секретар — п. Гр. Порохівник.

—o—

БРАТСТВО СВ. МИКОЛАЯ

Що і як робити на найближчий час?

Керівники Братства ім. св. Миколая вирішили:

— Всіма доступними способами зміряти до охоплення в ряди Братства всіх українських католицьких родин в Канаді;

— використати повністю допомогу нашої ієрархії й духовенства;

— просити складові організації Централі українців-католиків до співпраці з нами;

— нав'язати тісні контакти з церковними управами;

— відродити занехану в останніх часах братськість у відділах, яка має стати силою, що притягає нових членів. Асекурацію можна дістати в кожній компанії, але братське піклування тільки у Братстві ім. св. Миколая;

— давати на низькі відсотки позики для своїх членів.

Є плян брати студентів до організаційної праці в літні місяці.

Головою верховної управи Братства є Іван Козоріз.

—o—

Єпископ Іван задоволений синодом

«Чи я задоволений? Очевидно, що задоволений», сказав «УВістям» Преосвященний Іван (Прашко), єпископ українців-католиків Австралії, який, вертаючись з Риму додому, декілька днів був в Едмонтоні.

Гість сказав, що ніхто не може сумніватися, що синод був справді синодом. «Блаженніший Йосиф сказав на початку: „Відкриваю V архиєпископський синод". Від початку до кінця ми були учасниками синоду, який є подією великої ваги в нашому церковному житті. На цьому синоді створено постійний синод. Це значний крок уперед».

Ніякого офіційного відгуку державного секретаріяту Ватикану чи Східної конгрегації досі не було. «Принаймні я не чув про це», сказав єпископ Іван. «Знаю, що деякі високі ватиканські достойники звернули увагу на солідарність українських єпископів: дивіться: кардинал Сліпий запросив їх, і всі приїхали».

На закінчення всесвітнього синоду єпископів (у той час наш синод був уже закінчений) Папа Павло VI роздавав учасникам пам'яткові медалі. «Його зустріч з Блаженнішим Йосифом була дуже привітна і довша, ніж з іншими».

Рішучий виступ нашого первоієрарха проти „мовчання" про переслідувану Церкву дуже подобався українцям. Але як це прийняли учасники всесвітнього синоду єпископів? «Більшість, напевно, прийняла прихильно», сказав Преосвященний Іван. «Не треба думати, що Римська курія має одностайний погляд на цю справу. Мені здається, що і в курії прихильники „мовчання" становлять меншість».

Хоч Блаженніший Йосиф, осуджуючи „мовчання", зробив докір теж польській ієрархії, польські учасники синоду підходили до нашого первоієрарха і складали ґратуляції за мужній виступ, сказав Преосвященний Іван.

На думку гостя, недостачею V архиєпископського синоду був замалий зв'язок з пресою. «Нашим синодом дуже цікавилися всі і в Римі, і в цілому світі. Щоб уникнути пресових сенсацій, президія синоду за ввесь час дала три короткі комунікати. Краще б було, якби речник єпископів давав більше інформації кореспондентам пресових агенцій. Я бажав би, щоб найближчим разом так було».

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ПОКОРИ» (1)

о. Микола ДЯДЬО

Чому Божий слуга Андрій просив у Бога чесноти покори? Ми просимо про щось не лише тоді, коли не маємо, а також тоді, коли маємо, але хочемо мати більше. Ті, що знають покійного митрополита Андрія, знають, що він посідав чесноту покори у великому ступені. Про це свідчила його одежа, його мешкання, спосіб життя, а передусім його поведінка з людьми.

І хоч Божий слуга Андрій мав чесноту покори, він ще й молився за неї: *«І дай мені мудрість покори»*.

Робив це тому, що знав, що матір'ю чеснот є покора, а матір'ю гріхів є противна покорі — гордість. Як глибоковчений знавець Св. письма, св. Отців Церкви, церковної і світської історії, він був глибоко переконаний, що гордість робить людину дияволом, а покора робить людину Божою дитиною і наслідником неба.

Божий слуга Андрій, маючи матеріяльні родинні достатки і дорогу до слави на землі, знав, що вони не є всім. Бо хоч би людина мала не лише Прилбичі (місце народження митрополита), але й цілий світ, а занапастила власну душу, то земне посідання і земна слава не придались би ні на що.

Тому сам просив про мудрість покори та нам радив і ще радить своєю молитвою за Божу мудрість просити про чесноту покори.

ПОКОРА І ГОРДІСТЬ У ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Покора — це чеснота, якої люди дуже часто не розуміють. Багато людей ототожнює її з поняттям меншевартости, з браком самооцінки. В дійсності покора є далекою від одного і від другого. Покора — це чесне ствердження *дійсности*, прийняття цієї дійсности за факт і поступування згідно з цією дійсністю. Покірна людина живе вільною від облуди й самообману. Така чесність з дійсністю помагає думати ясно і правдиво в щоденному житті.

В очах багатьох людей покора — це слабість, це втеча перед відповідальністю, неохота ставити чоло противностям, це слабість волі, а навіть занепад. Саме слово «покора» викликає в багатьох людей підозру нещирости, обезцінення самого себе.

Фальшиве таке розуміння покори. Немає суперечностей між покорою і свободою, покорою і чесністю, покорою і відповідальністю, покорою і відвагою мати власні переконання, їх висказати, їх боронити та проводити в життя. Навпаки, ми не можемо бути вільними, чесними, відповідальними, відважними без покори. І тому що ця чеснота така важлива й потрібна, мусимо працювати і молитися, щоб її набути — більше і скорше, ніж щонебудь інше.

Після того, як Ісус Христос п'ятьма хлбіами і двома рибами накормив більше як п'ять тисяч людей, Він обіцяв дати людям інший хліб, як той, що вони їли:

«...Я — хліб життя. Хто приходить до мене, не голодуватиме; хто в мене вірує, не матиме спраги ніколи» (Іван 6, 35).

«Обурилися юдеї на Нього... Ісус їм у відповідь сказав: не ремствуйте між собою... Я хліб живий, що з неба зійшов. Коли хто цей хліб їстиме, житиме повіки. І хліб, що його Я дам, це — тіло моє за життя світу».

«Почувши це, багато з-поміж Його учнів говорили: Жорстока ця мова! Хто може її слухати? ...Від того часу численні з-поміж Його учнів відступили від Нього і більше з ним не ходили».

Хоч «жорстока ця мова» Христа, то нині багато її приймає і не відступає від Ісуса, але приймає Його радо і з любов'ю у Пресвятій Євхаристії.

Той самий Ісус Христос, що сказав там «жорстоке» слово, вчив нас ще одного «жорстокого», а саме — нам треба покори. Наука про покору є для дуже багатьох людей «тяжкою» до зрозуміння, а ще більше тяжкою до прийняття, зокрема в нинішній час.

Проти покори виступає, мабуть, кожна людина, в меншій чи більшій мірі. Покора вдаряє в найбільш чутке місце нашого «я, в наше себелюбство. Хто краще розуміє вартість покори, той менше проти неї виступає; хто ж менше її розуміє, той виступає проти неї гостріше; а хто цілком її не розуміє, той найбільший ворог найкращої з чеснот — покори. Кажемо найкращої, бо така в очах Божих.

Бог покірним дає ласку, а гордим противиться; Бог вивищить тих, що себе принижують, а принизить тих, що себе вивищують.

Живемо в час великого розвитку науки і техніки. Це добре. Але цей розвиток приносить зі собою небезпеку духової гордости. А це зле!

На наше нещастя, ми вміємо обернути Божі дари собі на погибель. Св.

(закінчення на 5 стор.)

ЗБОРИ ЖУРНАЛІСТІВ

На зборах Спілки українських журналістів Канади, що відбулися в Торонті 10 листопада, вибрано управу: голова — Нестор Ріпецький, заступник голови — Антін Іванюк, секретар — Мирон Королишин, скарбник — Василь Дідюк, члени — Василь Солонинка, Ірина Макарик та Омелян Тарнавський; контрольна комісія: о. Петро Хомин, Микола Гавриш, Іван Боднарчук.

Попереднім головою був редактор «Гомону України» В. Солонинка.

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш агент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повновартісним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повновартісним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зулинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 | Calgary Phone 265-8300 | Winnipeg Phone 942-0141

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

МЮНХЕН ПЕРЕД СВІТОВОЮ ОЛІМПІЯДОЮ

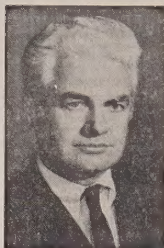

посадник А. ДЕНТ

Мюнхен. — Вранці 2. листопада я пішов оглянути площу, де будуть відбуватися Олімпійські гри. Частина уряджень вже зовсім викінчена, або майже викінчена, а інші ще навіть у початковій стадії будови.

Найбільш цікавим уряджeнням для нас був великий стадіон. Він буде мати дах, що є досі найбільшим у якійнебудь будові в світі, без ніякої підпори. Його підержуватимуть каблі, що держатимуть дві верстви матеріялу. Нижча є зі скла, а горішня з прозорого пластику так, що через них зможе переходити світло. Стадіон буде мати добре освітлення протягом дня від природного світла. Я думаю, що того роду дах треба би брати до уваги, якщо ми будемо думати про будову Омніплексу.

Змагання на воді будуть відбуватися у віддалі приблизно 20 миль від головного стадіону. Мені здається, що то буде цікавим зазначити, що місто Мюнхен мусить переносити чимало клопоту з вдержування самоходового руху, тому, що робітники працюють над будовою великого стадіону в центрі міста.

На обіді я був гостем третього мейора Мюнхену бюргермайстра Баерле і він та його товариші на ім'я п. Гібль обговорювали зі мною конечність спеціяльних приготувань, які мусить перевести місто, щоб могло подолати великому числові туристів, яких сподіваються на Олімпійські змагання.

Я відвідав теж головне бюро мюнхенської пожежної сторожі. Мюнхен має 600 пожежників на 1.3 мільйони населення. Відносно мале число пожежників вистарчає для міста, бо а) будинки є значно більше відпорні на пожежі, як наші і б) пожежники працюють 62 години в тижні, що зменшує значно число працівників.

Якщо йдеться про заробітні платні, то мені здається, що пожежник першої кляси заробляє в Мюнхені приблизно стільки само грошей, що пожежник першої кляси в Едмонтоні. Місто має всього 8 підстанцій, а при тому має кілька пожежних возів для непередбачених випадків. Це є зокрема цікаве, бо, як мені по яснювано, більшість непредбачених випадків пожежна сторожа полагоджує зовсім інакше, як ті, що їх спричинила пожежа. Всі керівники пожежної сторожі мають закінчену інженерію, або їй рівновартні курси. Їхній виряд є дуже модерний, а зокрема вози для непредбачених випадків.

4 листопада я був у правлячого мейора Берліну п. Клявса Шульца й через деякий час обговорював з ним проблеми міст. В часі розмови я запитався його, чи він та його родина могли би приїхати до Едмонтону наступного літа в часі наших Клендейк-днів. Він запевнив мене, що зробить все можливе, щоб приїхати, якщо я вишлю йому офіційне запрошення.

В полудне я мав обід із представниками німецької асоціяції для ОН. Було дуже цікаво говорити з тими людьми про положення в Берліні. Вони кажуть, що це є окуповане місто й вони будуть його вдержувати в тому стані, якщо це лиш буде можливе.

Вранці я мав розмову з д-р Клявсом Шредер, в часі якої я теж оглядав моделі та описи міського плянування в Берліні. Відтак я оглядав міські дороги для автомобілевого руху та дільницю в Північному Берліні, де будуються нові доми для 60,000 мешканців. Всі будинки в тій дільниці є будовані так, що зможуть примістити більше родин, мають по шість та сім поверхів й є дуже гарно побудовані. Що було найбільш замітне в цій дільниці, то було використання ярких кольорів. Ціла спільнота є вповні злучена в одно: житлові будинки, промисловість, розваги, школи, театри та всі вигоди, конечні для людей, щоб могли жити й працювати в тій самій дільниці. Тому, що в Берліні не достає землі під будову, прибл. 85% житлових домів у Берліні мусять бути будовані для більше родин.

Пополудні я пішов оглянути німецьку промислову виставку на виставовій площі. Найбільше цікаве для мене те, що Берлін має під дахом величезну площу, на якій відбувається промислова виставка. Вечером я був з мейором Берліну на прийнятті з нагоди відкриття німецької промислової виставки.

Чергового дня я об'їздив кордон, що ділить східний та західний Берлін.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

В той час був американським президентом Д. Айзенгауер, який навіть відвідував Івана на його фармі. Після триразового вибору, Іван вже більше не кандидував. Він тепер живе в Монтерей, Вірджінія. Має одного сина — Ервін Джон Рудик, який має власне підприємство. Другий син Павла Рудика Пилип залишився в Шікаго, де має велику пральню. Він є досить заможною людиною. Як мені відомо, він має двох синів.

Оба сини Павла Рудика виїхали до ЗДА молодими хлопцями й там доробилися гарного майна. Ані вони, ні їхні діти не змінили імені свого батька й дальше називаються Рудики. Не знаю, чи й наскільки вони беруть участь в українському житті, чи належать до пресвитеріянів, як і їх батько, але бодай залишилося за ними українське ім'я, яке їхній батько привіз із України.

Так вкоротці представляється історія одного з визначних українських поселенців, що приїхали до Канади й тут вибилися на чолове місце. Здається, що про таких людей, як Павло Рудик та їм подібних варто б написати дещо більше, бо вони причинилися багато для пошани імені українських поселенців.

Президент ЗДА Д. Айзенгауер гратулює І. Рудикові з нагоди одержання номінації на сенатора в 1955 р.

Українка цьогорічною кралею Канади

„МІС КАНАДА"

В понеділок, 8 листопала відбувся вибір „міс Канади" на 1972 рік. Цьогорічною „міс Канада" вибрано молоду українку Донну Савицьку. Вона є дочкою Володимира та Олени Савицьких з Кіченер, Онт. Крім неї її батьки мають ще одного сина, що є одружений.

Донна закінчила драматичну та балетну школу й виступала в різних танцювальних та драматичних пописах, де здобула багато нагород. Вона та її батьки є членами Української Православної Церкви й місцевий православний парох о. О. Костюк вітав її, після приїзду до Кіченер, на місцевому летовищі. Всі газети підкреслюють, що Донна говорить поправно по українськи.

Донна є свідомою українкою, яка окрім своєї краси та гарної постави, є ще й неабиякою танцюристкою. На конкурсі краси та на телевізії вона виконала чудовий стилізований український танок, що його назвала танком любови та подала кілька слів пояснення до танку. П-а Савицька від малої дитини виступала на українських дитячих імпрезах в Судбурі, звідки вона походить. Тепер студіює на університеті в Кіченер.

Після приїзду до Кіченер, управа міста влаштувала в її честь прийняття. Донна заявила, що вона має замір, після відбуття всіх виступів протягом 1972 р., студіювати право. Вона хоче бути чесною та серйозною дівчиною та хоче вповні використати свої здібности та таланти в студіях. Цього тижня Донна була в деяких крамницях „департмент-шторс" в Едмонтоні.

Університети провіряють стан етнічних студій

(КС) — Декілька канадських університетів заложили катедри мов і культур інших ніж англійська і французька на прохання місцевих етнічних груп. Інші університети, які розпочали значні програми з власної ініціятиви користуються солідно підтримкою місцевих мовних груп.

Внаслідок рекомендації Королівської комісії двомовности і двокультурности, департамент секретаря внутрішніх управ доручив Асоціяції університетів і коледжів Канади розглянути етнічні студії в канадських університетах.

Звіт Королівської комісії признає досягнення університетів у ділянці модерних мов, літератур і чужих культур, але рекомендує, щоб „канадські університети розвинули свої програми гуманістичних і соціяльних наук в таких ділянках, які не стосуються мов англійської або французької".

Департамент секретаря внутрішніх справ хоче відповіді на такі питання: 1) Чи ваша установа зорганізувала будь-які програми студій впродовж останніх 20 років на прохання етнічних груп інших ніж англійська і французька? Якщо так, які це були програми? 2) Чи етнічні групи інші, ній англійська і французька виявили готовість підтримувати програми студій інших мов або культур, які ваша установа зорганізувала з власної ініціятиви? Якщо так, які це були програми, 12 сказали, що їх програми були засновані на прохання місцевих груп. Багато з них одержують відтримку, переважно у формі стипендій для студентів або матеріялів для бібліотек.

Найбільш активними щодо заснування і підтримки таких програм виявилися українці, німці, італійці, поляки і (в Монреалі) жиди та греки.

Албертський університет (Едмонтон) пропонує курси норвезької, української, польської та сербо-хорватської мов, в додатку до модерних европейських, як еспанська й італійська. Курс української мови заложено на спеціяльне прохання українців, які підтримують його дарами книжок, як це також робить польська група.

В Університеті ім. Брока (Ст. Кетеринс, Онтаріо) введено курс італійської мови з огляду на прохання італійської громади, яка, в додатку до німецької групи, постачає стипендії.

Карлтонський університет (Оттава), свідомий зацікавлення етнічних груп, розпочав декілька курсів. Тепер він провадить шість курсів з ділянки італійської мови і літератури, як також курси української мови на початковому й середньому рівні. Впродовж останнього двадцятиліття створено катедри російської, німецької й еспанської мов.

Університет ім. МекМастера (Гамілтон, Онтаріо) зорганізував три групи курсів на прохання етнічних груп впродовж останнього десятиліття. Некредитований курс української культури існує вже довший час, а на другий рік вперше буде пропонований кредитований курс української мови і літератури для студентів першого року. Програма італійської мови і літератури веде до наукового ступня. Члени обидвох етнічних груп в околиці активно зацікавилися тими курсами..

Грецька громада в Монреалі спричинилася до заложення програми модерної грецької мови в Університеті ім. МекҐілла 10 років тому і роками постачала майже всі потрібні фонди. Фінансова допомога цеї групи дозволила Університетові ім. Лявала (Монреал) розпочати подібний курс минулої осени.

Програма жидівських студій в Університеті ім. МекҐілла (Монреал) мала свій початок близько п'ять років тому і до великої міри її підтримують фінансові пожертви жидівської громади. Італійські й німецькі студії підтримують амбасади тих країн.

Жидівська громада Монреалу також підтримує курси еврейської мови в Університеті ім. Сер Джорджа Вільямса від 1952 р., постачаючи учителів і фінансову допомогу.

Саскачеванський Університет (Реджайна) пропонує курси норвезької, української, санскритської, тибетської, німецької, російської, польської, еспанської й китайської мов, як також курс мови індіянського племени крі в літній школі. Університет заснував ці курси, коли виявлено достатнє зацікавлення і знайдено відповідну кількість учителів, але не приписує встановлення їх безпосереднім проханням етнічних груп.

Університет Західнього Онтаріо (Лондон) розпочав курс польської мови частинно з огляду на попит з боку польських студентів і недавно отримав кілька прохань від українських студентів про курс української мови і літератури. Місцевий німецький клюб активно підтримує програму німецьких студій і запрошує студентів катедри

(закінчення на 8 стор.)

Починаючи від 2-го січня, ви правдоподібно будете користуватись убезпеченням від безробіття. Тому, про все це прочитайте.

Часи змінилися. Тому в Уряді безробіття також прийшли зміни.

Почавши від 2 січня, більше як 90% канадської робітничої сили будуть користуватися новим убезпеченням від безробіття. Це значить, що майже кожен, хто працює для когось, буде охоронений перед тимчасовою втратою заробітку.

Вперше користатимуть державні працівники, вчителі, шпитальні робітники. Урядові особи (екзекютивс). Деякі особи, які заробляють багато грошей. Далі, інші люди, праця яких вважалася постійною. Але, праці тепер непевні через швидко ростучу технологію і зміни бизнесових умов.

В додаток до поширеного покриття, тут є ще інші важливі зміни у новій програмі убезпечення від безробіття.

Допомоги тепер споріднені із заробітком. Якщо ви без праці, можете на початок побирати дві треті вашого загального заробітку. І дальше дві треті вашого заробітку, якщо маєте когось на удержанню. Аж до максимум $100 тижнево, менше податок. Через 51 тиждень.

Також можете одержати 15-тижневу допомогу, якщо мусите перестати працювати з причини захворіння. Або, якщо будете мати дитину.

На підставі нового убезпечення від безробіття зможете кваліфікуватись на допомогу багато скоріше. Вам це все належиться, якщо ви працювали тільки 8 тижнів в минулому році.

Так як допомога получена із заробітком, так і щодо премій. Найнижча премія — двадцять сім центів на тиждень платять ті, що заробляють $30 тижнево. Найвища премія $1.35 тижнево, платять ті, що заробляють $150 або й більше тижнево. Премії можна тепер відчислити від податку так, як допомога є оподаткована. Податок, самозрозуміло, є відтягнений з вашого допомогового чека.

Одним словом, гнучкість нового убезпечення від безробіття залежить від нас.

Певно, існують правила.

Але звичайно наголос йде на здоровий розум. Залежить, що вимагають обставини в даний час, та в різному місці.

Якщо в країні вплати від безробіття підвищаться, або навіть у вашій околиці, ви тепер можете побирати допомогу впродовж довшого часу.

Бо ми знаємо, що якщо більше людей шукає праці, то довше часу треба, щоб її піднайти. І, заки знайдете, вам потрібно грошей.

Дотепер, найважливішою частиною нашої праці було плачення убезпеченевої допомоги від безробіття.

Ми, очевидно, далі це робимо. Але тепер можемо більше зробити, щоб допомогти вам стати на правильну дорогу знайти іншу працю. А це є навіть більше важливе, як гроші.

Для виконання цього, ми прийняли до праці більше переслухувачів і постачили спеціяльне вишколення для попередніх. Їхньою працею є вибадати вашу спеціяльну ситуацію і побажання. Довідатися, чи можна щось зробити для полегшення вашої ситуації.

Почавши від 2 січня, ви певно будете користуватись новим убезпеченням від безробіття. Всі інформації знайдете в вашому „Гайд ту де Нью Анемплоймент Іншуранс — Інформейшен фор Емплоїс". За вашою копією телефонуйте, або зайдіть до вашого окружного Анемплоймент Іншуранс Комишин бюра.

І про все там прочитайте.

The New Unemployment Insurance

Unemployment Insurance Canada · Assurance-chômage Canada

Похорон піонерки бл. п. Еви Гарах в Кридор, Саск.

бл. п. Ева Гарах

В понеділок, 16 серпня в церкві Пресв. Серця Христового в Кридор, Саск. відбувся величавий похорон при співслужінню трьох священиків та співучасти великого числа вірних. Парафія Кридор відпроваджувала на місце вічного спочинку одну з найстарших своїх членкинь, що померла на 86-ому році свого життя. Покійна Ева Гарах, загально знана, шанована й примірна парафіянка околиці Кридор відійшла до Бога по нагороду за свою службу Богові, Церкві й народові.

Покійна народилася 5 лютого 1885 р. в містечку Варяж, сокальського повіту на Україні. В день перед святом Трьох Святителів, 11 лютого 1901 р. Ева вийшла заміж за Григорія Гараха з Варяжа. Молоде подружжя замешкало у Варяжі. П-во Гараха прожили в примірному подружному житті 68 років. Її чоловік бл. п. Григорій помер 11 червня 1969 р.

Коли на початку нашого сторіччя відкрилася еміграція з наших земель до Канади, молоді Ева та Григорій виїхали з трирічним сином Михайлом до нової країни шукати кращої долі. І тут вони її знайшли. Що правда, вони мусіли важко працювати, причому сильною вірою в Бога, чесним життям та запопадливістю вони поборювали всі труднощі, що їх зустрічали наші піонери на початках свого поселення серед дикої та неторканої до того часу канадської прерії. Попри мозольну працю на щоденний прожиток та виховання численної родини, покійна Ева знаходила ще завжди час на суспільну працю. Довгі роки була членкинею церковного жіночого товариства. Через довгі роки була теж головою товариства. Обоє зі своїм чоловіком Григорієм були ревними та свідомими християнами католиками та добрими українськими патріотами. Постійно передплачували й читали 3-4 українські часописи та мали в хаті невелику бібліотеку, з якої користали теж і другі люде. Свою побожність підкріплювали частим приниманням св. Тайн. Коли вже останнього року не могли приїздити до церкви, просили священника, щоб щомісяця приїздив їх висповідати та запричащати. А, як приходили якісь збірки на релігійні чи національні цілі, то Гарахи були одні з перших, що радо давали свою жертву.

Господь поблагословив подружжя Гарахів численною родиною. Їм народилося дев'ять дочок та три сини. Їхні імена: (по черзі за віком): Михайло в Радісон, Саск., Марія Шевчук в Орліз, Саск., Анна Білак в Саскатуні, Агафія Парій у Торонто, Катерина Тимчук у Судбурі, Онт., Текля Вагнер у Нанаймо, Бр. К., Соня Дейл у Ванкувер, Павло в Геффорд, Саск., Стефанія Лущук у Едмонтоні, Слава Пастир у Торонто, Надія Соронь на місці, в Кридор та Петро в Торонто. Вони майже всі держаться твердо своєї віри та батьківських традицій. В часі похорону вони виявили своє прив'язання до віри та до своєї матері тим, що враз із своїми дітьми приступили до св. Тайн. Можна собі уявити, кілько труду мусіли вкласти ці добрі християнські родичі у виховання цеї великої родини. Тим прикладом можуть покійні п-во Гарахи присвічувати не одній „модерній" родині, де християнські ідеали відкладаються на послідне місце. Їхня гарно вихована велика родина є найкращим доказом, що геройство у Божій службі треба виявляти не балачкою, а добрими тристіянським життям. Останні роки свого життя обоє покійники доживали у своє наймолодшої дочки Надії Соронь та зятя Михайла.

Пошана ,якою тішилися в цілій околиці обоє покійни Гарахи виявилася найкраще на похороні покійної, на який з'їхались численно люде з околиць Кридор та Геффорд. Похоронні богослуження в навечер'я та сам день поорону служили три отці-душпастирі цеї околиці: о. С. Гарванко, о. С. Адамяк — парох Геффорд та місцевий парох о. С. Юник. В часі похоронного обіду численна громада вшанувала пам'ять своєї примірної членкині жертвами на рідну пресу, з чого передано на „Українські Вісті" 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Еві вічна пам'ять.

Нехай канадська земля, що на ній покійна стільки находилася та натрудилася, буде їй легкою, а Милостивий Господь нехай прийме її до числа своїх вибраних. „Со святими упокой, Христе!"

Учасник

Ґлендон, Алта: „Відійшла у вічність бл. п. Параня Пшик"

бл. п. Параня Пшик

Сумна й болюча вістка лискавкою рознеслась в четвер, 2-го вересня ц.р. по місточку Ґлендоні, Алта та всій околиці, що того дня перед полуднем, у місцевому шпиталі, прийнявши Св. Тайни, попрощалась з тим світом бл. п. Параня Пшик. Розсалась з тим світом несподівано на удар серця на 56 році глибоко-релігійного й мозольного життя ще одна визначна й заслужена піонерка парафії Успіння Пресв. Богородиці в Ґлендоні, Алта. Зі своїм відходом залишила у глибокому смутку не тільки найближчу й дальшу родину, але також всю парафію й околицю.

Покійна, Параня прийшла на світ 15 жовтня 1915 р. в селі Жовтанці, Західна Україна, у побожній родині Петра Вихопня і Горпини Омелян. Там прожила вона свої діточі й дівочі літа. Там також сповнились перші її житеві мрії. 19-літною дівчиною познайомилася зі свом судженим Василем Пшиком, і 2 червня 1934 р. одружилась з ним. Подружжя їх благословив о. С. Ясеницький, парох Жовтанців. До року часу Бог дарив молодих подругів першим сином, Стефаном.

Після дволітного змагу на малій господарці, у пошукуванні кращої долі залишають молоді подруги з сином рідний край, і виїздять до Канади, де щасливо прибули 14 серпня 1936 р. і осіли хвилево на фармі вуйка Костя Вихопня, біля Ґлендону, Алта. Розглянувшиць в околиці і можливостях, підібрали і купили власну, підхожу їм фарму також в околиці Ґлендону, на якій щасливо прожили й успішно фармували на протязі 35 літ. Важкою працею добились становища першорядних, заможних і всіми шанованих фармерів. У тому часі дарив їх Бог ще двома діточками: — сином Іваном та донею Маріяною, котру покійна мама над життя любила й нею раділа.

У 1961 р. одружили вони другого сина, Івана, передали йому половину фарми, а самі прейшли жити до міста Ґлендону, звідки продовжували фармування на другій половині фарми. Хоч життя у місті стало о много легше, вигідніше та приємніше для покійної Парані, забракло в неї сили й здоровля на дальший житевий змаг. Глибоко чутевим свом серцем відчула вона і предсказала, що життя її коротке. І дійсно подвійна атака до трьох днів перетяла нитку її життя 2 вересня 1971 р.

З днем і смерти відійшла від нас правдина, шляхотна, глибоко віруюча й примірна християнка і українка. Відійшла від нас взірцева й віддана подруга свого чоловіка Василя, шляхотна любителька і виховниця озоїх дітей, правдива приятелька і любителька всіх людей, без уваги на народність чи релігійну приналежність. Покійна все була готова всіх послухати, а в потребі й помогти. Тілом і душею була вона віддана Богу, рідній Церкві, парафії і рідному народові. Від перших піонерських часів в Канаді, на терені Ґлендону як ревна членкиня ЛУКЖ, член управи, — довголітня касирка а так і церковна сестриця. Покійна ніколи не була втомлена працею ні жертвами для Церкви. Все це виконувала тихо, у згоді і безпретенсійно. Стало і точно приходила на всі Богослуження й часто приймала Св. Тайни даючи будуючий примір для многих. Дім покійної був все привітливий й гостинний для співпарафіян, друзів і потребуючих.

Не дивниця, що покійну оплакують: муж Василь (56 років), з котрим примірно прожила 37 літ, сини: Стефан з дружиною Зіною в Едмонтоні, Іван з дружиною Ґледис в Ґлендоні, нелітня ще донечка Маріяна. Ревно оплакують покійну Параню дві її сестри: — Юлія з чоловіком Джімом Кравець в Єншав, Ольга з чоловіком Петром Тарах, тітка Агафія Вихопень і троє внуків в Ґлендоні, Алта. З тугою й жалем оплакує втрату покійно ціла парафія, приятелі, знакомі і ціла околиця. Тяжко буде знайти таку другу Параню, як покійна. Та Божій волі треба коритись.

Похоронні відправи зачались в неділю, 5 вересня ц.р. парастасом, який відслужили о. Ю. Малий з Едмонтону і місцевий парох, о. Д. Гнат, а похорон із Св. Літургією відбувся в понеділок, 6 вересня. Все в церкві Успіння Пресв. Богородиці в Ґлендон, Алта. Після Св. Євангелія на Літургії о. Ю. Малий виголосив слово про смерть доброго християнина. Після Св. Літургії місцевий парох попращав покійну від родини, співпарафіян Ґлендону, Ст. Павлю, Бонвилу, Айвор Риверу, Алта, та всіх учасників похорону, які, мимо пильної праці у полі, взяли дуже численну участь в парастасі і похоронах. Такої скількості людей у похоронах ще не було в Ґлендоні. Многі присутні жертвували на поминальні Св. Літургії за душу покійної. Тлінні останки покійної зложено на вічний спочинок на укр. кат. цвинтарі в Ґлендон, Алта.

Після похорону муж покійної, Василь, і родина при допомозі місцевого відділу ЛУКЖ приймали учасників похорону поминальною перекускою, підчас якої муж покійної щиро подякував всім за дружню участь в похоронах та послідню прислугу покійній його дружині. При тій нагоді він також зложив на „УВісті" 15.00 дол. Хай канадська земля буде для покійної Парані Пшик пером, а вічність її нескінченим блаженством, про яке вона ціле своє життя так щиро молилась.

„Вічна й пам'ять".

Приявний

ПОДЯКА

Цим спішимо скласти нашу найщирішу подяку близькій і дальшій нашій родині і всім приятелям, що пам'ятали про нас, зволили відвідати нас, посумувати з нами і потішити нас у час нашого смутку і горя по втраті дорогої нашої подруги і мами Парані. Рівнож щиро дякуємо всім тим, що зволили прийти нам з поміччю в потребі. Зокрема щиро дякуємо Всч. о. Ю. Малому з Едмонтону та парохові о. Д. Гнатові за духовну пам'ять та послугу покійній ще за її життя у шпиталі, за похоронні Богослужби і молитви за спокій душі покійної. Вкінці щире спасибі всім, що так численно віддали останню прислугу покійній та відпровадили її на вічний спочинок.

Прибиті горем:
Василь Пшик, муж,
Стефан й Іван Пшик, сини,
і Маріанна Пшик, донька

facts about funerals

Years of experience have proven the wise family makes decisions about funerals prior to need, and based on complete knowledge and facts.

Recognizing there are many who want to be better informed about such things as traditional funerals, committal and memorial services, cremation, eye and other donations to medical science and pre-arranged services, a comprehensive information service has been established. This is a service by Albertans, for Albertans. No membership fee is required.

If you believe that knowing is peace of mind, we urge you to write today for a free copy of Facts About Funerals to

Alberta Funeral Information Service,
308 Lancaster Building,
304 - 8th Avenue S.W.,
Calgary 2, Alberta

Telephone
264-2427

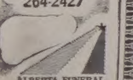

Факти про похорони

Довгі роки досвіду виявили, що мудрі родини роблять рішення відносно похорону скоріше, як цього потрібно й це опирається на повному знанні справи та фактів.

Здаючи собі справу з того, що є багато людей, які хочуть бути краще поінформовані про такі речі, як традиційні похорони, перевоження тлінних останків та похоронні богослуження, палення тіл, дарування очей та інших частин тіла для медичних дослідів та заплачені наперід усі похоронні послуги, з тих причини установлено вичерпні інформаційні послуги. Це є послуги албертців для албертців. Для того не треба платити ніякої членської вкладки.

Якщо ви вважаєте, що того роду відомости дадуть вам спокій ума, ми просимо вас написати ще сьогодні за даровою брошурою.

Alberta Funeral Information Service,
308 Lancaster Building,
304 - 8th Avenue S.W.,
Calgary 2, Alberta
Telephone
264-2427

(огол.)

Принс Алберт, Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. К. О. РЕБРИНИ

Нагло і несподівано відійшов від нас Карло Онуфрій Ребрина в понеділок, 19 квітня 1971 р., проживши 62 роки життя. Його несподівану смерть оплакують дружина Анна, донька Надія з чоловіком, три сини: Олександер, Орест і Кларенс з своїми дружинами і чотири внуки, два брати: Микола і Павло та сестра Катерина.

Карло Онуфрій Ребрина прийшов на світ 16 квітня 1908 року в родині українських піонерів у Гефорд, Саск., які важкою працею пробивались крізь життя защіплюючи любов і трудолюбивість своїм дітям. Син К. Онуфрій одружився 27 жовтня 1928 р. з Анною Павлик і обоє господарили на своїх фармах до 1940 року. Всевишній поблагословив їх чотирьома дітьми. Посуха і депресія змусили їх шукати кращого життя. Отже переїхали до Принс Алберт, де придбали пекарню. Кілька років пізніше Карло Онуфрій відкрив своє підприємство перевозу осіб власною таксівкою, вкінці підприємство перевозу великими і тяжкими, вантажними автами стовпів, на електрику і телефони, по цілім Саскачевані.

Карло Онуфрій був спокійної вдачі, працьовитим, глибоко думаючим та амбітним підприємцем. Деякий час був шкільним радним. Важка і виснажлива праця, надоспані ночі відбились на його здоров'ї й удар серця перервав нагло нитку його життя.

Панахиду за душу бл. п. Карла Онуфрія відслужив о. Григорій Миколів у п'ятницю, 23 квітня, в похоронному заведенні Мекензі Фюнерал Говм, а похоронні Богослуження в суботу, 24 квітня ц.р. Тіло Покійного спочило на церковному цвинтарі. Після похорону відбулась поминальна перекуска. Хай Всевишній оселить душу бл. п. Карла Онуфрія у своїй райській оселі, де нема ні жалю ні зітхань, але життя безконечне. Вічна Йому пам'ять.

Учасник

ПОДЯКА

Складаю сердечну подяку за молитви і похоронні Богослуження о. Григорієві Миколові, членкиням Жіночого Товариства за обслугу підчас поминальної перекуски, усім, хто чим-будь причинився до облегшення нашого горя в глибокому смутку, за співчуття, зо цвіти і всім учасникам похоронів, які своєю приявністю підтримали мене на дусі в годині великого горя.

Дружина Анна Ребрина й Родина

Національні парки Канади

МАВНТ РЕВЕЛСТОК

Д. Ф. Гейз

(КС) — Двадцять п'ять національних парків зберігають незвичайну красу і диких звірів Канади. До кінця століття, якщо сьогоднішні пляни будуть виконані, Канада матиме від 60 до 80 парків.

Парки, які охоплюють від одної до 17,000 кв. миль були відокремлені, щоб охоронити чудові краєвиди Канади і забезпечити канадцям відпочинкові місця. Перший національний парк у провінції Квебек, — поверхнею у 90 кв. миль — знаходиться на кінці півострова Форійон в затоці св. Лаврентія і федеральний уряд тепер видає близько $8,000,000, щоб розвинути його. Парк відзеркалюватиме унікальне прибережне оточення і багатогранну історію околиці Ґасне.

Національний Парк Мавнт Ревелсток, який має 100 кв. миль поверхні знаходиться в горах Селкірк у Британській Колюмбії. Його існування треба завдячити жителям Ревелсток, які почали досліджувати його простори, прокладати стежки і будувати літні хати в 1906 р. З Трансканадського шляху, 18-милева дорога веде до вершка гори Ревелсток, яка має близько 6,000 стіп висоти; при дорозі є місця, де можна зупинятися і оглядати чудові панорами гірського краєвиду, які належать до найкращих в Канаді. Немає ні таборових площ ні приміщень для туристів, крім кількох площ для пікніків, але в Ревелсток, біля західнього в'їзду до парку є цілорічні вигоди для відвідувачів.

Піші прогульки дають найкращу можливість побачити парк. Сорок миль першорядних стежок ведуть до таких цікавих місцевостей, як „холодільник" — розколина, повна снігу — і озер Міллер і Джейд.

Едмонтон, Алберта

В 3-РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. СТ. СКАРЖИНСЬКОЇ

бл. п. Ст. Скаржинська

У вівторок, 5 березня 1968 р. раннім ранком, перестало битися серце, в шпиталі Мізерікордія в Едмонтоні, бл. п. Стефанії Скаржинської. Вона розпрощалась з цим світом, проживши 76 років свойого трудолюбивого життя.

Покійна Стефанія прийшла на світ 2 серпня 1891 р. в селі Королівка, пов. Борщів, Тарнопільської області. До Канади приїхала вона в 1924 р., до свого чоловіка, який працював у копальнях, а опісля на залізничій дорозі в Нордег, Алберта. По якомусь часі подружжя троха доробилося, залишило Нордег й перейшло жити до Едмонтону, де вони купили собі чиншовий дім („румнігтавз") Віндсор готел. Та чоловік покійної не довго втішався своїм набутком. Тяжка праця в копальнях виснажила його і він помер в 1938 р. Бл. п. Стефанія залишилася самітною вдовою. Але й покійна Стефанія почала хворіти на ревматизм і артретизм у ногах й дійшло до того, що вона не могла сама перейти й хату.

Покійній проходилось жити дуже прикро, бо родини в неї не було ніякої, не було навіть кому дати їй ложку страви, чи шклянку води. Нею заопікувався тоді ветеран з першої світової війни Олександер Гончарук, який довгі часи жив у чиншовому домі п. Скаржинської. П. О. Гончарук пережив сам багато лиха-горя, бо в 1916 р. у великій офензиві на ріці Стоход був важко ранений й досьогодні ще має наслідки поранення, з якого вже ніколи вповні не зможе вилікуватися. Він змилосердився над покійною й піклувався нею до послідних хвилин її життя.

Покійна Стефанія записала свою посілість — будинок та два лоти землі своїй сестрі М. Мосьціцкій та її двоїм дітям у Польщі.

Похорон бл. п. Стефанії відбувся з катедральної церкви св. Йосафата на католицький цвинтар св. Йоакима.

В третю річницю смерти бідбулося заупокійне Богослуження за супокій душі покійної, на якому її приятелі молили Всевишнього, щоб прийняв її душу до свого царства.

З нагоди поминок передано 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Стефанії вічна пам'ять.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

КАН. УКРАЇНЕЦЬ — АМЕРИКАНСЬКИМ СЕНАТОРОМ

В. ГАВРИШ

Як я вже згадував передше, оба сини Павла Рудика виїхали після першої світової війни до ЗДА. Син Іван опинився в Шикаго, де відкрив невелику друкарню й видавав журнал „Тайм магазин". За якийсь час він здобув собі великий круг приятелів, які цікавилися його працею, дали свої гроші до його підприємства й разом створили друкарню „Комершел прінтінг". Згодом він переніс своє підприємство до Вашингтону, але там довго не працював, бо вже в 45-ому році життя перейшов на відпочинок. Він осів на постійне в стейті Вірджінія, де в горах мав дуже гарний дім і фарму з 1,000 акрами землі та лісу. Він почав цікавитися політикою й кандидував із республіканської партії на сенатора. Його вибрали сенатором відтак ще два рази.

(закінчення на 7 стор.)

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!

Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?

Elik's масть на екзему ч. 5

показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поірнтування скіри,** особливо при:

екземі
псоріязіс
ріньгворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі

та в багатьох других скірних висипках.

Її лагідні складники приносять полегшу при поіртованні і зачервленні скіри, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.

Ціни: $2.50, $3.50, $11.00

Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Гарний Різдвяний дарунок
для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $5.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

....

Залучую: .... дол.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton